



SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych (**257.**)
w dniu 23 września 2015 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1066, druki sejmowe nr 3697, 3874 i 3874-A).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 1064, druki sejmowe nr 3434, 3804 i 3804-A).
3. Rozpatrzenie ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (druk senacki nr 1065, druki sejmowe nr 3644, 3871 i 3871-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 13 minut 01)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Kazimierz Kleina)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Otwieram posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Witam wszystkich państwa bardzo serdecznie. Witam ministrów, prezesów i wszystkie osoby, które reprezentują różne środowiska w związku z ustawami, które będziemy rozpatrywali na naszym posiedzeniu. Witam oczywiście członków naszej komisji.

Przedmiotem naszego posiedzenia jest, po pierwsze, rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw; po drugie, rozpatrzenie ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej; po trzecie, rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

Szanowni Państwo, Panowie Senatorowie, jest prośba ze strony ministra finansów, aby punkt trzeci, czyli ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, był rozpatrywany jako punkt pierwszy.

(Brak nagrania)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Jest prośba pana ministra finansów, obecnego tu pana ministra Nenemana, aby punkt trzeci rozpatrywać jako pierwszy, z powodów technicznych.

Czy jest zgoda ze strony członków naszej komisji? Nie ma sprzeciwu.

Tyle że jest problem tego rodzaju, że pan mecenas Szymon Giderewicz, który przygotował te uwagi, zresztą bardzo solidnie, tak jak wszyscy legislatorzy, i jest w ścisłym kontakcie z legislatorami, z pracownikami Ministerstwa Finansów, w tej chwili jest na posiedzeniu komisji rolnictwa i tam przedstawia swoje uwagi do innej ustawy. Za moment powinien do nas dotrzeć, może więc poczekamy chwileczkę. Tak? Myślę, że nie będziemy ogłaszać przerwy.

Czy są jakieś inne uwagi do porządku naszego posiedzenia? Czy są może uwagi dotyczące innych ustaw, ewentualnie innych spraw i problemów, które członkowie komisji chcieliby zgłosić? Nie ma.

Czy w posiedzeniu uczestniczą osoby prowadzące działalność lobbingową w rozumieniu prawa? Nie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dziesięć uwag ma tam przedstawić. A przy której jest uwadze?

(Głos z sali: Dopiero zaczęli. Ja właśnie stamtąd wracam.)

(Głos z sali: Dopiero zaczynają, tak samo jak my.)

(Głos z sali: Tak, dokładnie o 13.00.)

W takim razie poproszę pana ministra o krótką prezentację tej ustawy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jarosław Neneman:

Dzień dobry państwu.

Szanowny Panie Przewodniczący!

Krótko przedstawię państwu, co jest celem nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i od osób prawnych. Tak naprawdę zmiana, nowelizacja, o której mówimy, składa się z dwóch części.

Pierwsza część dotyczy wprowadzenia do naszego porządku prawnego przepisów trzech dyrektyw. Termin implementacji tych dyrektyw upływa na przełomie lat 2015 i 2016. Dwie z tych dyrektyw nowelizują dyrektywę regulującą opodatkowanie dywidend wypłacanych między podmiotami powiązanymi. Zgodnie z ich zapisami przewiduje się zwolnienie – to już obecnie obowiązuje – z opodatkowania dywidend wypłacanych przez spółki córki do spółki matki, jeśli ta druga posiada przez okres co najmniej dwóch lat co najmniej 10% udziałów w spółce. Zmiany, które proponowane są w tych dyrektywach, sprowadzają się do uaktualnienia listy podmiotów, w stosunku do których stosuje się te preferencyjne zasady opodatkowania, o dwie spółki prawa rumuńskiego, po prostu wpiszemy tu nazwy tych spółek rumuńskich, oraz – i to jest ważniejsze – wprowadzenia dodatkowego warunku wykluczającego skorzystanie z preferencji przewidzianej tą dyrektywą. Ustawodawca unijny zastrzegł, że zwolnienie to nie powinno być przyznane ze względu na sprzeczność z celem dyrektywy, jeśli dywidendy wypłacane są w związku z fikcyjnymi uzgodnieniami – nie odzwierciedlają rzeczywistości gospodarczej – których głównym lub jednym z głównych celów było uzyskanie tego zwolnienia. Jak państwo wiedzą, to jest pokłosie dyskusji, która odbywa się w Europie, a ta dyskusja zmierza do tego, żeby starać się legislacyjnie utrudniać unikanie opodatkowania.

Trzecia z dyrektyw wprowadza zmiany w dyrektywie dotyczącej automatycznej wymiany informacji między państwami członkowskimi o dochodach z oszczędności wypłacanych na rzecz osób fizycznych, jest to tak zwana dyrektywa odsetkowa. Tutaj merytorycznie niewiele się zmienia, a zmiany, o których mówimy, nowelizacja tej dyrektywy wynika z tego, że potrzebne było stworzenie systemu informacji o dochodach z odsetek uzyskiwanych przez osoby fizyczne w innym państwie członkowskim. Dzisiejsze zapisy były czasami obchodzone. Te dochody podlegają opodatkowaniu zgodnie z przepisami państwa rezydencji ich odbiorcy i ewentualnie państwa źródła. Dyrektywa nie reguluje sposobu, w jaki te odsetki mają być opodatkowane. Mechanizm działania dyrektywy zakłada, że podmiot wypłacający odsetki nierezydentowi, czyli na przykład polski bank, raportuje ten fakt do krajowej administracji podatkowej, a ta z kolei wymienia się automatycznie tymi informacjami z państwem rezydencji odbiorcy dochodu. Jeśli zatem niemiecki rezydent będzie miał w Polsce rachunek i w Polsce dostanie odsetki, to niemiecki fiskus za pomocą polskiej administracji o tym fakcie się dowie.

Zmiana, o której mówię, ma na celu uszczelnienie przepisów i zwiększenie sprawności działania tej dyrektywy. W praktyce bowiem dochodziło do sytuacji, w której obchodzono przepisy dyrektywy poprzez korzystanie przy wypłacie odsetek z pośrednictwa podmiotów z krajów niestosujących tego systemu wymiany informacji lub też wykorzystywanie struktur powierniczych, trustów lub produktów inwestycyjnych generujących dochód zbliżony do odsetek, czego przykładem były produkty ubezpieczeniowo-inwestycyjne. W ten sposób obchodzono tę dyrektywę. Ta zmiana powoduje, że takie obejście będzie zdecydowanie utrudnione.

Druga część zmian, o których dzisiaj mówimy, to zmiany dotyczące obowiązku sporządzania przez podmioty powiązane dokumentacji. Te zmiany wdrażają standardy wypracowane przez OECD, a także implementują wnioski z dyskusji, która toczy się na forum unijnym. Dostosowanie wymogów dotyczących dokumentacji pomiędzy podmiotami powiązanimi do standardów międzynarodowych pozwoli na usprawnienie kontroli dużych podmiotów powiązanych w celu ograniczenia zjawiska przenoszenia dochodów do innych jurysdykcji podatkowych. Zmiany te obejmują kilka zagadnień.

Po pierwsze, z obowiązku prowadzenia dokumentacji wyłączamy małe podmioty. Ten obowiązek dzisiaj istnieje, ale w odniesieniu do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz mikroprzedsiębiorstw, czyli przedsiębiorstw osiągających przychody na poziomie poniżej 2 milionów euro, ta nowelizacja likwiduje ten obowiązek.

Jednocześnie w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw różnicujemy zakres wymaganej dokumentacji w zależności od wielkości przedsiębiorcy oraz wielkości transakcji. Wprowadzamy rozwiązanie trzy poziomowe. Poziom podstawowy, zwany po angielsku *local file*, to będzie dokumentowanie istotnych transakcji dotyczących wszystkich podatników objętych tym obowiązkiem. Drugi poziom to poziom grupy kapitałowej – będą to ogólne informacje o grupie podmiotów powiązanych, a będzie to

dotyczyło podmiotów o przychodach lub kosztach powyżej 20 milionów zł. Najwyższy poziom, poziom zagregowany, tak zwany *country-by-country reporting*, to sprawozdawczość o wysokości dochodów i zapłaconego podatku oraz miejscach prowadzenia działalności przez międzynarodową grupę kapitałową, a dotyczy to podmiotów krajowych, których skonsolidowane przychody w roku poprzednim przekroczyły 750 milionów euro. Takie sprawozdanie będzie zawierać wskazanie przez grupę kapitałową w szczególności: miejsca prowadzenia działalności, rodzaju działalności, wielkości przychodów od podmiotów powiązanych i podmiotów niezależnych, wielkości podatku należnego i zapłaconego, wielkości zaangażowanego kapitału oraz majątku trwałego, wielkości niepodzielonego zysku, liczby zatrudnionych osób w podziale na poszczególne państwa i terytoria zależne w obrębie poszczególnych jurysdykcji podatkowych. To *country-by-country reporting* to jest efekt działań, prac prowadzonych w ramach OECD. Możemy powiedzieć, że Polska będzie jednym z trzech krajów, które są na etapie wprowadzania tych zmian legislacyjnych, tak że jesteśmy tu w awangardzie Europy.

Ponadto podnosimy próg powiązań kapitałowych na okoliczność sporządzania dokumentacji z 5% do 25%. To jest ukłon w stronę przedsiębiorców, bo oni zgłaszali takie uwagi.

Celem tych zmian jest także poprawa możliwości analitycznych organów podatkowych poprzez wprowadzenie uproszczonego sprawozdania w sprawie transakcji z podmiotami powiązanymi. To będzie takie zestawienie, które podatnik będzie wypełniał, zakreślając odpowiednie pola. Będzie to dotyczyło podatników, których przychody lub koszty przekroczyły 10 milionów euro. Jeśli chodzi o wzór tego sprawozdania, bazowaliśmy na rozwiązaniach norweskich, które są jednymi z prostszych w Europie.

Jeśli chodzi o terminy wejścia w życie, to z uwagi na konieczność transpozycji przepisów dyrektywy do polskiego prawa proponujemy, żeby te zmiany weszły w życie z dniem 31 grudnia tego roku, zaś zmiany dotyczące dokumentacji rozkładamy nieco w czasie. Proponujemy, żeby weszły one w życie od 1 stycznia 2017 r., tak aby podmioty mogły w przyszłym roku obserwować, jakie mają obroty, i dopiero od kolejnego roku sprawozdawać w ten sposób. Wyjątkiem byłyby przepisy dotyczące *country-by-country reporting*, czyli dotyczące tych największych podmiotów. One wchodziłyby w życie z dniem 1 stycznia przyszłego roku i już za przyszły rok takie sprawozdanie trzeba by było składać. Byłoby ono składane do urzędów skarbowych z końcem roku 2017.

Ten projekt nie wzbudzał kontrowersji, nie pobudzał do gorących debat politycznych. Bardzo nas to cieszy, to bardzo dobrze. Pojawiły się pewne uwagi od przedsiębiorców, ale większość z tych uwag, że tak powiem, skonsumowaliśmy. Uwagi dotyczyły między innymi terminu składania sprawozdań, progów istotności, dla których trzeba będzie sporządzać dokumentację, w tym wielkości obrotów firmy, a także progów, po przekroczeniu którego trzeba będzie raportować transakcje, chodziło o pewne dookreślenia. Tak że myślę, że ze strony przedsiębiorców ten projekt spotkał się z relatywnie ciepłym przyjęciem, a większość uwag – tak jak powiedziałem – uwzględniliśmy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Pan mecenas Szymon Giderewicz z Biura Legislacyjnego przygotował dziewiętnaście uwag do tej ustawy. Pan minister i jego pracownicy mogli się zapoznać z tymi uwagami. Tyle że na tym etapie może jeszcze nie będziemy omawiali tych uwag, poczekamy na przybycie pana legislatora.

Otwieram dyskusję.

Naszych gości, którzy przysłali do nas także pisma, gdyby chcieli w tym momencie zabrać głos, to prosimy. Gdyby senatorowie mieli pytania wynikające z uwag przygotowanych przez Biuro Legislacyjne, to też prosimy, bo korzystając z tych uwag, można zadawać te pytania.

Czy są uwagi ze strony naszych gości? Nie ma.

To nas bardzo cieszy, bo to oznacza, że większość problemów, spraw, które były przedmiotem dyskusji, a nawet sporu merytorycznego na posiedzeniach komisji sejmowych, została pozytywnie załatwiona.

Myśmy otrzymali także uwagi od partnerów prywatnych, od Business Centre Club, od Centrum Cen Transferowych itd. Dobrze.

Czy państwo, pan minister, pani dyrektor i inni pracownicy, mieliście okazję zapoznać się z tymi uwagami legislacyjnymi? Czy moglibyście się państwo odnieść do tych uwag? W szczególności proszę o wskazanie tych, które państwa zdaniem powinny być uwzględnione podczas naszych prac, a pozostałe moglibyśmy rozpatrywać po dotarciu pana Szymona.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jarosław Neneman: Szanowny Panie Przewodniczący, ja bym poprosił panią dyrektor Adamiak o krótkie omówienie tych uwag i zaproponowanie stanowiska rządu. Dziękuję.)

Dobrze.

Bardzo proszę, Pani Dyrektor.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Może wskażę te uwagi, które uważamy za szczególnie cenne i które należałoby uwzględnić, a gdy przyjdzie pan mecenas, to omówimy te przepisy, które naszym zdaniem powinny zostać w takim kształcie, w jakim są w obecnej ustawie, w takiej postaci, w jakiej są w obecnej ustawie.

Wśród uwag Biura Legislacyjnego za zasadną uznajemy uwagę zawartą w punkcie drugim. To jest uwaga dotycząca właściwego zapisania obowiązku dokumentacyjnego przy transakcjach z podmiotami, które mają siedzibę w tak zwanych rajach podatkowych. Biuro Legislacyjne Senatu zwróciło uwagę na zapis dotyczący zdarzeń, sformułowanie zdarzeń. W ustawie jest być może dość nieszczęśliwy zapis, bo odnosimy to do punktu, który w ocenie Biura Legislacyjnego sugeruje, że to byłyby tylko zdarzenia, które zachodzą z podmiotami powiązаныmi. Nie to było naszym zamysłem. Zatem zaakceptowalibyśmy propozycję Biura

Legislacyjnego, ale też z pewną poprawką. Nie ma pana mecenas, więc trudno mi dyskutować, ale mogę państwu przeczytać, jak naszym zdaniem ten przepis powinien być zmieniony...

O, już jest pan mecenas, to zaczekam chwilę.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę, proszę bardzo, Pani Dyrektor.

(Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów Ewa Adamiak: Zaczekam chwilę, żeby pan mecenas miał możliwość...)

Bardzo prosimy panią dyrektor.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Krótko powtórzę.

Jesteśmy przy punkcie drugim uwag Biura Legislacyjnego. Tutaj mam pewną prośbę. Akceptujemy tę uwagę pana mecenas, przy czym mielibyśmy prośbę o wprowadzenie troszeczkę innego zapisu. W punkcie drugim brzmienie przepisu byłoby takie: „dokonujący, bezpośrednio lub pośrednio, zapłaty należności na rzecz podmiotu mającego miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, wynikających z transakcji lub innego zdarzenia ujętego w księgach rachunkowych – i proponujemy tu dodać – mającego istotny wpływ na wysokość jego dochodu (straty)”. Dalej proponujemy skreślić wyrazy „którego warunki zostały ustalone (lub narzucone) z tym podmiotem”, czyli tak naprawdę to sformułowanie zamieniamy na „mającego istotny wpływ na wysokość dochodu (straty)”. A dalej byłoby tak, jak jest w propozycji: jeżeli łączna kwota wynikająca z umowy itd. Zatem zamieniamy części zdań, „którego warunki zostały ustalone” na „mającego istotny wpływ”.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.

Zgłaszam tę poprawkę wraz z autopoprawką czy zmianą, którą przedstawiła pani dyrektor.

Kolejna uwaga, Pani Dyrektor.

(Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów Ewa Adamiak: Skoro jest pan mecenas, to ja proponuję może wrócić do pierwszej uwagi.)

Pani Dyrektor...

(Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów Ewa Adamiak: Tak?)

...może na początek omówimy te poprawki, które państwo akceptujecie, a pozostałe...

(Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów Ewa Adamiak: Dobrze.)

...potem przedstawiemy i zobaczymy, które z nich byśmy jeszcze zgłosili.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

To teraz uwaga w punkcie czwartym. To jest uwaga typowo legislacyjna, ale zgadzam się z tym, że zdefiniowaliśmy zagraniczny zakład, zatem przedstawienie wyrazów, sformułowanie „zakład zagraniczny” wprowadza niespójność z definicją zawartą w ustawie. Zatem akceptujemy te propozycje.

Jeśli chodzi o uwagę zawartą w punkcie ósmym, to też zgadzamy się z Biurem Legislacyjnym Senatu i proponujemy wrócić do określenia, które zostało wprowadzone do ustawy w ubiegłym roku, czyli „opłaty z tytułu opóźnionej zapłaty”, tak jak proponuje pan mecenas.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam poprawki zawarte w punktach czwartym i ósmym.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Tak, bardzo proszę.

Następna uwaga, którą uważamy za zasadną, to jest uwaga zawarta w punkcie dziesiątym. Chodzi tu o uzupełnienie grupy podmiotów gospodarczych, tak aby poza osobami prawnymi i osobami fizycznymi były tu jeszcze jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej. Chociaż dyrektywa wskazuje na osoby prawne i osoby fizyczne, zgadzam się z tym, że w naszej kwalifikacji podmiotowej występują jeszcze jednostki niemające osobowości prawnej. Przy czym uznaliśmy, że nie chcielibyśmy dokonywać zmiany w ten sposób, tylko w zapisie, który jest obecnie w pkt 6, proponujemy obok osoby prawnej i osoby fizycznej dodać jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej. Gdybym mogła zasugerować przyjęcie takiego zapisu, to bardzo bym o to prosiła.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam także tę poprawkę z sugestią, którą przedstawiła pani dyrektor.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Uwaga zawarta w punkcie piętnastym. Chciałabym zwrócić uwagę na pewną sprawę i wytłumaczyć, dlaczego nie ma słowa „prawne”. Zwrócono nam na to uwagę na poprzednim etapie prac legislacyjnych. My zgadzamy się z tym, że to są powiązane czynności prawne, ale ponieważ w pierwszej części tego przepisu jest już słowo „prawne”, zwrócono nam uwagę na to, że to jest powtórzenie. Jeżeli w ocenie pana mecenasa powinno ono tu być, to akceptujemy taką zmianę.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Mecenasie, czy mógłby pan uzasadnić słowo „prawne” w propozycji tej poprawki?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Tak. W mojej ocenie brzmienie przepisu teraz nie wskazuje jednoznacznie, że chodzi tu o czynności prawne, tylko także o jakieś inne, bliżej nierozpoznane czynności. Tak że ja bym proponował przyjąć taką poprawkę.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze. Więc zgłaszam także tę poprawkę.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Bardzo proszę.

Teraz uwaga zawarta w punkcie szesnastym opinii. Jak najbardziej „obowiązane”, a nie „zobowiązane”.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Akceptujemy również uwagę zgłoszoną w punkcie siedemnastym, która by się wiązała z wykreśleniem w tym przepisie art. 26 ust. 3a. On się odnosi rzeczywiście tylko i wyłącznie do płatnika.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam także tę poprawkę.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Punkt osiemnasty. Również tę uwagę akceptujemy, dlatego że już dzisiaj w tej ustawie, w ustawie o podatku od osób prawnych, nie ma tego przepisu, więc musi tu być symetryczność. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Bardzo dziękuję również za uwagę zawartą w punkcie dziewiętnastym. Nie ukrywam, że z tym przepisem mieliśmy bardzo dużo problemów i na każdym etapie prac legislacyjnych prowadzone były prace nad tym przepisem. Przy czym chcielibyśmy zaakceptować pierwszą propozycję, ale z pewnymi korektami. Jeżeli mogłabym, Panie Mecenasie, to odczytałabym, jakie zmiany proponowalibyśmy wprowadzić w tym przepisie. To jest przepis, który...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Bo tu jest też alternatywna propozycja poprawki. Prawda? Tutaj...)

Tak, ale to byłaby ta pierwsza, propozycja pierwsza, tylko troszeczkę przez nas skorygowana.

Wracam do tego, o czym mówił pan minister, że wszystkie przepisy odnoszące się do dokumentacji wchodzi w życie od 1 stycznia 2017 r., ale jest wyjątek w odniesieniu do tej jednej dokumentacji, która pierwszy raz zostanie złożona w 2017 r., a będzie obejmowała pierwszy rok po dniu 31 grudnia 2015 r. Jeżeli mogłabym, Panie Mecenasie, to prosiłabym o korektę. Ja przeczytam naszą propozycję.

W art. 12 w ust. 1 przepis art. 27 ust. 6 ustawy zmieniającej w art. 2, a nie w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2015 r. My proponujemy wprowadzić zapis: z zastrzeżeniem ust. 2. A ust. 2 proponowalibyśmy w takim brzmieniu: obowiązek sporządzenia i przekazania sprawozdania, o którym mowa w art. 27 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, za rok podatkowy rozpoczynający się po dniu 31 grudnia 2015 r., nie później jednak niż przed dniem 1 stycznia 2017 r., w przypadku spełnienia warunków wskazanych w art. 27 ust. 6 pkt 1–3 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, powstaje, jeżeli skonsolidowane przychody, o których mowa w art. 27 ust. 6 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przekroczyły równowartość 750 milionów euro w tym roku podatkowym. Ja oczywiście przekażę to na piśmie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, może pan mecenas wyjaśni tę kwestię.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Oczywiście chodzi o ustawę, o której mowa w art. 2, a nie w art. 1, to jest mój błąd redakcyjny. Nie jestem w tej chwili w stanie ocenić brzmienia ust. 2, myślę, że możemy go w tym brzmieniu przyjąć, ale zastrzegam sobie jeszcze ewentualną możliwość zgłoszenia czy zasygnalizowania jakiejś uwagi, gdybym uznał, że to brzmienie wymagałoby jakiegoś doprecyzowania.

Niezależnie od tego prosiłbym o zastanowienie się nad tym, czy koniecznie musimy dodawać w ust. 1 zastrzeżenie ust. 2. W ust. 1 mamy regulę, w ust. 2 odstępstwo od reguły. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej nie ma tu potrzeby wprowadzania takiego zastrzeżenia.

**Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
Ewa Adamiak:**

Jeżeli mogę coś dodać, to powiedziałabym, że jesteśmy jednak za dodaniem tego zastrzeżenia, ponieważ to jest pewna specyfika, którą wprowadziliśmy, i chcielibyśmy, żeby to zastrzeżenie było. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

W takim razie...

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: To może „z wyjątkiem”.)

...zgłaszam taką propozycję, jaką przedstawiła pani dyrektor, a będziemy to jeszcze analizowali w trakcie posiedzenia plenarnego. Dziękuję bardzo.

W ten sposób rozpatrzyliśmy te propozycje poprawek.

Czy pan mecenas chciałby omówić ewentualnie te propozycje, które nie uzyskały akceptacji? My je znamy, bo one zostały dostarczone senatorom. Czy one wymagają dodatkowego uzasadnienia? Wydaje mi się, że nie ma takiej potrzeby.

Jeżeli są pytania ze strony senatorów dotyczące pozostałych propozycji poprawek, to proszę. Nie widzę chętnych do zgłoszenia uwag.

Panie Mecenasie, niech pan jeszcze chwileczkę z nami pozostanie.

Czy są inne propozycje poprawek ze strony senatorów? Nie ma.

W takim razie możemy przystąpić do głosowania nad poprawkami, które zostały przeze mnie zgłoszone.

Są to następujące poprawki. Pierwsza z nich to propozycja zawarta w punkcie drugim, omówiona, zaakceptowana i zgłoszona.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

(Głos z sali: 4 głosy za.)

Nie, nie, zdecydowanie więcej. *(Wesołość na sali)*

(Głos z sali: 6.)

6 głosów za.

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (0)

Poprawka zawarta w punkcie czwartym. Została już przeze mnie zgłoszona.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Też jednomyślnie przyjęliśmy tę poprawkę.

Poprawka zawarta w punkcie ósmym. Także zgłoszona.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Poprawka została przyjęta jednomyślnie.

Poprawka w punkcie dziesiątym. Zgłoszona.

Kto jest za przyjęciem poprawki dziesiątej? (6)

Wszyscy za.

Poprawka piętnasta w zestawieniu. Też zgłoszona.

Kto jest za? (6)

Wszyscy za.

Poprawka w punkcie szesnastym. Także zgłoszona.

(*Głos z sali*: Nie, nie...)

Tak, zgłoszona i zaakceptowana.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Wszyscy za.

Poprawka zawarta w punkcie siedemnastym. Zgłoszona.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Jednomyślnie, wszyscy za.

Poprawka zawarta w punkcie osiemnastym. Też zgłoszona.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (6)

Wszyscy za.

Teraz punkt dziewiętnasty. Tutaj te propozycje są do ewentualnego przeanalizowania przed posiedzeniem plenarnym, ale mamy wersję, która została przygotowana przez pana mecenas a i lekko zmodyfikowana w propozycji pani dyrektor, a przeze mnie zgłoszona wraz z tą modyfikacją.

Kto jest za? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (2)

W ten sposób także ta poprawka otrzymała poparcie komisji.

Czy ktoś jeszcze zgłasza jakieś poprawki? Nie.

Przystępujemy do głosowania nad ustawą wraz z przyjętymi poprawkami.

Kto jest za? (4)

Kto jest przeciw? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (2)

Ustawa wraz z poprawkami została zaakceptowana.

Na senatora sprawozdawcę proponuję siedzącego obok mnie senatora Gruszczyńskiego.

Czy jest zgoda ze strony pana senatora?

(*Senator Piotr Gruszczyński*: Z mojej strony tak.)

Ze strony senatora jest zgoda, ze strony senatorów także.

Zamykamy ten punkt.

Dziękujemy panu ministrowi i osobom panu towarzyszącym.

Możemy zatem przystąpić do kolejnego punktu, do pracy nad tak zwanymi kontami uśpionymi. Tak?

(*Głos z sali*: Minuta przerwy.)

Ogłosimy minutkę przerwy technicznej. Poprosimy kolejnych gości, którzy do nas przybyli.

Pani dyrektor i panu ministrowi bardzo dziękuję.

Miałem jeszcze jakieś pytanie do pana ministra. Czy pan minister, wychodząc, mógłby przejść tędy? Dziękuję.

Dziękuję państwu.

(*Przerwa w obradach*)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Wznawiam obrady Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Witam panią minister Leszczynę, witam panią dyrektor i wszystkie osoby, które dotarły do nas w związku z pracą nad kolejnymi ustawami.

Przedmiotem naszego posiedzenia w tej części jest ustawa o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw.

Pani Minister, zaraz poprosimy o krótką prezentację tej ustawy. To jest nasza inicjatywa, inicjatywa senacka, więc generalnie my ją dość dobrze znamy, bo już wielokrotnie ją przedyskutowaliśmy i różne rzeczy o tej ustawie powiedzieliśmy. Omawiane były nasze różne propozycje, a więc nie ma potrzeby, aby pani minister poddawała tę ustawę szczególnie głębokiej analizie. Ale w związku z tym, że nastąpiła pewna modyfikacja tej ustawy, zresztą rozpatrywana także na posiedzeniach naszych komisji, byłaby prośba o ewentualne przedstawienie tej części, która została zmodyfikowana, a w zasadzie tej, która została niejako wyjęta z tej ustawy.

Proszę bardzo.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna:

Bardzo dziękuję.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Ja dziękuję za to, że pan przewodniczący był łaskaw zauważyć, że projekt jest senacki. Ja nie czuję się w żaden sposób jego autorem. Mogę tylko jeszcze raz państwu senatorom podziękować za tę bardzo ważną i potrzebną społecznie inicjatywę.

Tak naprawdę to, co zostało zmienione w Sejmie, związane jest z realizacją podstawowego celu ustawy. Przypomnę, że podstawowym celem tej ustawy jest to, aby środki zgromadzone na kontach bankowych osób zmarłych mogły trafić do ich spadkobierców. I ten podstawowy cel ustawy realizujemy. W przedłożeniu senackim tworzony był odrębny fundusz w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, a z powołaniem nowego funduszu zawsze wiąże się wiele koniecznych rozwiązań formalnych, prawnych, a także, a może przede wszystkim wiążą się konkretne koszty, bo przecież są to nowe zadania dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. A żeby uniknąć tych kosztów, czyli aby osiągnąć cel przy minimalnym nakładzie środków, sejmowa Komisja Finansów Publicznych, posłowie zdecydowali, że w przypadku środków zgromadzonych na tak zwanych kontach uśpionych, czyli na kontach, na których nie odbywa się żaden ruch przez ostatnie pięć lat, bank będzie zobowiązany zwrócić się do centralnego rejestru numerów PESEL z zapytaniem, czy właściciel takiego konta jest osobą żyjącą. Jeśli informacja z rejestru PESEL będzie negatywna, to znaczy okaże się, że ta osoba zmarła, wtedy te środki nadal pozostają w banku, ale bank musi o tym poinformować gminę, w której po raz ostatni mieszkał posiadacz konta, i ta gmina jako ostateczny spadkobierca będzie mogła przeprowadzić postępowanie spadkowe. To wiąże się oczywiście z koniecznością poinformowania, ogłoszenia w dzienniku, w gazecie codziennej o zasięgu ogólnopolskim tego faktu. W takim przypadku będą mogli się zgłosić prawowici spadkobiercy, jeśli tacy istnieją.

Ponadto rodzina zmarłego będzie mogła w każdym banku zasięgnąć informacji o tym, czy zmarły członek jej rodziny miał konto bankowe. Bez względu na to, w jakim banku miała to konto, bank będzie...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Lub w kasie spółdzielczej.)

Tak, Panie Senatorze, lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

W każdym razie wtedy bank będzie zobowiązany do udzielenia takiej informacji. Tu będziemy korzystać z pomocy Krajowej Izby Rozliczeniowej. To chyba wszystkie zmiany, które zaproponowali państwo posłowie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jak tu mi podpowiada pani mecenas, zaproponowano też krótsze vacatio legis. Nie musimy tworzyć tego funduszu, więc ustawa może wejść w życie szybciej, co jest też korzystne dla obywateli. Weszłaby ona w życie 1 stycznia 2016 r., jeśli oczywiście Wysoki Senat taką propozycję podtrzyma. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o uwagi, które zostały przygotowane.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

W konsekwencji zmian dokonanych w Sejmie w odniesieniu do tego, co proponował Senat, trzeba będzie, należałoby uchwalić kilka poprawek, których następstwem będzie ujednoczenie sposobu dokonywania zmian ustawy – Prawo bankowe i ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Niestety, dokonując zmian polegających na wyeliminowaniu przepisów dotyczących funduszu środków w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, nie poprawiono równoległe przepisów dotyczących ustawy – Prawo bankowe i ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Jako że intencją prawodawcy było to, aby regulacje w obu tych aktach były tożsame, analogiczne, nie można dopuścić do sytuacji, w której analogiczne instytucje prawne będą inaczej regulowane przez ustawę – Prawo bankowe, a inaczej przez ustawę o SKOK.

W związku z tym ja zaproponowałem kilka poprawek i te propozycje po kolei omówię. Strona rządowa miała możliwość zapoznania się z moją opinią, mieliśmy okazję rozmawiać na temat tego, co przygotowałem, więc mam nadzieję, że uda się w tym zakresie dokonać takich zmian, które będą korzystne dla korzystających z tych ustaw.

Proszę państwa, pierwsza uwaga dotyczy art. 1 pkt 1, dodawanego art. 56a ust. 2. W przepisie tym ustawodawca nakłada na bank obowiązek informowania posiadacza rachunku o możliwości dokonania wypłaty określonej kwoty w przypadku, gdy posiadacz rachunku w umowie zawarł dyspozycję na wypadek śmierci. Różnica pomiędzy tym,

co uchwalił Senat w swoim projekcie, a tym, co uchwalił Sejm w następstwie senackiego projektu, sprowadza się do tego, że myśmy proponowali, żeby bank informował osobę wskazaną w dyspozycji o możliwości wypłaty z rachunku w przypadku, gdy powziął on wiadomość o śmierci posiadacza, a Sejm zaproponował, aby to było zawsze w przypadku śmierci posiadacza rachunku. Taką zmianę zaproponowano w ustawie – Prawo bankowe, a w ustawie o SKOK analogicznej zmiany nie ma.

Co więcej, zmiana w odniesieniu do prawa bankowe jest moim zdaniem niezasadna i będzie generowała po stronie banków bardzo dużo kłopotów. Ja stawiam tezę, że przepis w kształcie uchwalonym przez Sejm będzie niefunkcjonalny. Dlaczego? Jako że trudno wymagać od banku, aby ten w momencie śmierci posiadacza rachunku od razu posiadał wiedzę o tej śmierci. Niejednokrotnie bank dowie się o tym, że posiadacz rachunku zmarł, dopiero po paru latach, z rejestru PESEL. W związku z tym trudno nakładać na bank obowiązek, aby ten informował uprawnionego do środków od razu, z chwilą śmierci posiadacza rachunku. Bank niejednokrotnie nie ma fizycznie możliwości uzyskania takiej informacji od razu.

W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje, abyśmy w przypadku art. 56a ust. 2 przywrócili brzmienie przepisu z projektu senackiego i jednocześnie zachowali spójność pomiędzy ustawą – Prawo bankowe i ustawą o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. To jest pierwsza uwaga. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Minister?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna:

Pozytywna opinia.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.
Od razu zgłaszam tę poprawkę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, jeżeli chodzi o drugą uwagę Biura Legislacyjnego, dotyczy ona art. 1 pkt 3, dodawanego art. 59b ust. 2. Proszę państwa, w przepisie tym ustawodawca odsyła do art. 111c ust. 2. Jednak w Sejmie nie zauważono, że treść art. 111c ust. 2 w następstwie zmian dokonanych w Sejmie zmieniła się. Pierwotnie istotą odesłania do art. 111c było to, aby poinformować określone osoby o tym, iż środki zostały przekazane do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. My dzisiaj w ustawie nie mówimy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w związku z tym nie powinno też być informacji o przekazaniu środków do BFG, a odesłanie pozostało. W tym momencie

art. 111c mówi o waloryzacji. Informacja w tym zakresie być może byłaby potrzebna, niemniej w odniesieniu do SKOK takiego przepisu nie sformułowano.

W ocenie Biura Legislacyjnego konsekwentnie, tak jak to uczyniono w odniesieniu do SKOK, należałoby skreślić art. 59b ust. 2. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.

Jakie jest stanowisko rządu w tej sprawie?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Opiniujemy pozytywnie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 92ba, czyli tego przepisu, który nakłada na bank obowiązek udzielenia osobie uprawnionej zbiorczej informacji o posiadanych przez zmarłego rachunkach. W ocenie Biura Legislacyjnego przepis ten jest niekompletny. Należałoby zagwarantować, aby uprawniona osoba otrzymywała informacje nie tylko o rachunkach, których umowy rozwiązano na podstawie art. 59a ust. 1, ale również o rachunkach, których umowy wygasły na podstawie art. 59a ust. 2 i 3. W przeciwnym razie nasza informacja będzie niekompletna, będzie niezupełna, część ważnych informacji nie zostanie przekazana uprawnionemu do środków, spadkobiercy.

Stąd też Biuro Legislacyjne proponuje analogiczne zmiany w odniesieniu do art. 92ba prawa bankowego i art. 13d ustawy o SKOK. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.

Stanowisko rządu?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Pozytywne.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, kolejna uwaga dotyczy dodawanego art. 92bc ust. 1. Znowu mamy problem z brakiem korelacji pomiędzy ustawą bankową a ustawą dotyczącą SKOK. Co więcej, w przypadku art. 92bc nie da się pogodzić treści ust. 1 tego artykułu z treścią art. 92ba ust. 1. Proszę państwa, to nie centralna informacja udziela zbiorczej informacji, ale bank udziela tej informacji, korzystając z dobrodziejstwa centralnej informacji.

W związku z tym proponujemy skorelowanie przepisów ustawy bankowej z ustawą o SKOK, tak aby w obu tych ustawach było to zapisane tak samo i aby uwzględnić fakt, że to banki i SKOK udzielają informacji, a nie centralna informacja. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Stanowisko rządu?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Pozytywne.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

To była propozycja zawarta w punkcie piątym.

Proszę bardzo, uwaga szósta.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Proszę państwa, uwaga szósta ma charakter tak naprawdę technicznolegislacyjny. Chodzi nam o to, żeby ujednolicić sposób wyrażania tej samej normy postępowania w ustawie – Prawo bankowe i w ustawie o SKOK. Chodzi o to, aby art. 92bd ust. 2 był sformułowany analogicznie jak art. 13f ust. 2 ustawy o SKOK. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.

Stanowisko rządu?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Pozytywne.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy dodawanego art. 111c ust. 1. W trakcie prac w Sejmie dokonano modyfikacji zakresu informacji, która będzie przekazywana gminie. W brzmieniu przepisów uchwalonych przez Sejm znalazł się zapis stanowiący, że bank będzie obowiązany powiadomić gminę o wysokości środków zgromadzonych na rachunkach w tym banku oraz o kwotach i tytułach dokonanych wypłat z rachunków. Proszę państwa, wykładnia gramatyczna tego przepisu prowadzi do wniosku, że bank będzie obowiązany poinformować gminę o wszystkich rachunkach prowadzonych w banku, o wszystkich kwotach i tytułach dokonanych wypłat. Oczywiście nie to było wolą ustawodawcy. Chodzi o to, żeby informacja dotyczyła tych rachunków, których umowy wygasły, albo tych rachunków, których umowy zostały rozwiązane.

W związku z tym Biuro Legislacyjne proponuje dokonanie zmiany w art. 111c ust. 1, tak aby on precyzyjnie oddawał wolę ustawodawcy, i wprowadzenie analogicznej zmiany w art. 13c ust. 1 ustawy o SKOK. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Minister?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna:

Opinia pozytywna.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.
Uwaga ósma.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, uwaga ósma dotyczy art. 111c ust. 2. W tym przepisie znalazła się norma, która nakazuje czy będzie nakazywała bankom dokonywać waloryzacji środków znajdujących się w bankach w przypadku umów wygasłych albo umów rozwiązanych. Problem dotyczy tego, że cała instytucja waloryzacji środków ściśle wiązała się z przekazywaniem środków do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. My przewidzieliśmy tę regulację po to, żeby środki przekazane do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego nie traciły na wartości. Proszę pamiętać o tym, że Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie doliczał odsetek do środków mu przekazanych. Innymi słowy, w przypadku inflacji środki te traciłyby realną wartość. Stąd też została przyjęta instytucja waloryzowania środków przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Bankowy Fundusz Gwarancyjny niejako wypadł z ustawy, ale instytucja waloryzacji pozostała. Teraz trzeba zastanowić się nad tym, czy ta instytucja w ogóle jest potrzebna, a jeżeli tak, to czy instytucja waloryzacji powinna

się odnosić i do środków zgromadzonych na rachunkach, których umowy zostały rozwiązane, i do środków zgromadzonych na rachunkach, których umowy wygasły. Proszę państwa, to trzeba przesądzić, jako że zupełnie inny skutek prawny będzie miało przetrzymywanie – tak to nazwę – środków przez bank w przypadku umów rozwiązanych, a inny w przypadku umów wygasłych.

Proszę pamiętać o tym, że zgodnie z art. 59a ust. 4 w przypadku umów rozwiązanych umową taką będzie się uważało za wiążącą do momentu wypłaty środków przez uprawnionego, a w przypadku umów wygasłych takiego mechanizmu nie mamy. Z tego powodu, jeżeli waloryzacja ma pozostać, to powinna się ona odnosić tak naprawdę do tego przypadku, w którym mówimy o środkach zdeponowanych na rachunkach, których umowy wygasły, bo tam rzeczywiście istnieje realne ryzyko tego, że te środki będą traciły swoją wartość. Bank, nie mając umowy z klientem, nie będzie z własnej nieprzymuszonej woli kapitalizował, dopisując odsetki do tych sum, do tych kwot.

W związku z tym to jest decyzja merytoryczna, trzeba przesądzić, czy zostawiamy to tak, jak jest, i waloryzacja obowiązuje bez względu na powód rozwiązania bądź wygaśnięcia umowy, czy w ogóle należy zrezygnować z waloryzacji, uznając, że ta instytucja była związana tylko z BGF, czy też dokonujemy takiego zabiegu, jaki zaproponowało Biuro Legislacyjne.

Biuro Legislacyjne wskazuje, że chyba najlepszym rozwiązaniem byłaby taka sytuacja, żeby przepis ten odnosiłby się do środków, które są zgromadzone na rachunkach, których umowy wygasły. Następstwem przyjęcia tego rozwiązania będzie przeniesienie przepisu do odpowiedniego miejsca w strukturze aktu. Stosowną propozycję poprawki przedstawiłem w punkcie ósmym opinii. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Minister?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna:

Wydaje się nam, że ta waloryzacja powinna dotyczyć wszystkich kont, wszystkich kont wygasłych, czyli pozytywnie opiniujemy propozycję poprawki pana mecenas.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Zgłaszam tę poprawkę.
Uwaga dziewiąta.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Szanowni Państwo! Wysoka Komisjo!

Uwaga dziewiąta ma charakter typowo technicznolegislacyjny. Proponujemy sformułowanie odesłania zgodnie ze standardami poprawnej legislacji. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Stanowisko rządu?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Pozytywne.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.
I uwaga dziesiąta.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Ostatnia uwaga ma charakter pewnej wątpliwości. Proszę państwa, Senat proponował, aby ustawa miała dwunastomiesięczne *vacatio legis*. Pani minister wytłumaczyła, że chodziło przede wszystkim o to, żebyśmy umożliwili BGF przygotowanie mechanizmu wewnątrz BGF związanego z przekazywaniem środków. Ale, proszę państwa, proszę nie zapominać, że dłuższe *vacatio legis* wiąże się również z koniecznością przygotowania przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odpowiedniego mechanizmu dostępu do danych zgromadzonych w rejestrze PESEL dla banków i SKOK. I teraz jest pytanie, czy te trzy miesiące, które de facto pozostaną do dnia wejścia w życie ustawy, to jest czas wystarczający dla ministerstwa, aby taki instrument czy takie narzędzie przygotować.

Proszę państwa, jest jeszcze druga kwestia. Musimy pamiętać o tym, że trzeba przygotować centralną informację jako narzędzie przekazywania informacji pomiędzy SKOK i bankami. Jest pytanie, czy banki i SKOK będą gotowe do tego, aby ten mechanizm zaczął funkcjonować od 1 stycznia 2016 r. Mam pewną wątpliwość. Proszę pamiętać, że my dzisiaj mówimy o Krajowej Izbie Rozliczeniowej, ale tak naprawdę ustawodawca daje bankom i SKOK możliwość, aby centralną informację prowadziła spółka handlowa, a nie KIR, czyli inna od KIR spółka handlowa. Jeżeli tak, to trzeba sobie uświadomić fakt, że założenie spółki handlowej dzisiaj w Polsce to jest proces być może szybki, ale chyba trzy miesiące to jest okres niewystarczający. Być może należałoby rozważyć wydłużenie *vacatio legis*, może nie do dwunastu miesięcy, ale na przykład do pół roku. To są uwagi Biura Legislacyjnego. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Ja bym się skłaniał chyba do półrocznego *vacatio legis*, przynajmniej do połowy przyszłego roku, ale zobaczymy, bo pewnie państwo w ministerstwie to dokładnie przeanalizowali. Jeżeli to jest możliwe i realne, to oczywiście zostawilibyśmy rozwiązanie sejmowe, bo ono jest pewnie atrakcyjniejsze z punktu widzenia obywateli. Pytanie, czy jest technicznie możliwe dotrzymanie słowa danego w ustawie.

Proszę bardzo, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Panie Senatorze, tak jak pan przewodniczący powiedział, dla rządu najważniejsze jest to, żeby obywatele jak najszybciej mogli korzystać z dobrodziejstw ustawy, którą państwo senatorowie przygotowaliście. Mnie trudno jest się wypowiedzieć za instytucję, które będą uczestniczyły w tym procesie. Wydaje się, że KIR jest gotowa i że centralny rejestr PESEL też mamy, więc może wypowie się ktoś, nie wiem, z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych czy przedstawiciel KIR. Stanowisko rządu jest tu w gruncie rzeczy neutralne. Chcielibyśmy, żeby to weszło w życie jak najszybciej, ale oczywiście nie chcemy zrobić czegoś, co okaże się dysfunkcyjne i nie zadziała.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze, dziękuję bardzo.

Zatem ten punkt pozostawiamy do wyjaśnienia.

Rozpoczynamy dyskusję.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Jeszcze, jeżeli mogę...)

A, jeszcze pan mecenas.

Proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Od pana dyrektora Białka ze Związku Banków Polskich dostałem propozycje kilku poprawek legislacyjnych. Ja je przeanalizowałem i może teraz jest dobry moment na to...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Tak, proszę je omówić.)

...żeby się do tych poprawek odnieść, dlatego że w części wydają się one zasadne i jak najbardziej powinny zostać przyjęte.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Dobrze.)

W związku z tym, że w moim materiale te propozycje nie są ponumerowane, a nie wiem, czy państwo senatorowie i goście są w posiadaniu tych propozycji...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Proszę je omówić.)

Proszę państwa, pierwsza uwaga, którą...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: A czy ministerstwo widziało już te poprawki?)

Panie je widziały.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Widziały. Dobrze.)

Proszę państwa, pierwsza uwaga legislacyjna, którą zaproponował Związek Banków Polskich, dotyczy art. 92bc ust. 1 i uwzględnienia tego, że to nie centralna informacja przekazuje informacje, ale bank. Ta propozycja jest tożsama z propozycją, którą przedstawiłem w swojej opinii, i pan senator Kleina przejął tę poprawkę.

Jeżeli chodzi o kolejną uwagę, to dotyczy ona... Przepraszam, jeżeli przedstawiam te uwagi nie w takiej kolejności, w jakiej...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Nie ma to znaczenia.)

Każda z tych propozycji stanowi niejako odrębny dokument, w związku z tym może to być nie po kolei.

W kolejnej uwadze proponuje się dokonanie zmiany nowelizowanego art. 105 ust. 1 pkt 1 lit. d. Chodzi o to, aby w tym przepisie na końcu wykreślić odesłanie do ust. 1 art. 92ba.

W ocenie Biura Legislacyjnego odesłanie sformułowane w ustawie uchwalonej przez Sejm jest właściwe, dlatego że istotą pktu 1 lit. d jest to, aby mówić w tym przepisie o zbiorczej informacji, a przepisem podstawowym z punktu widzenia zbiorczej informacji jest art. 92ba ust. 1. Niemniej rozumiemy też intencje Związku Banków Polskich. Dlatego też w ocenie Biura Legislacyjnego powinno być tutaj przyjęte rozwiązanie kompromisowe i odesłanie w art. 105 ust. 1 pkt 1 lit. d powinno być sformułowane w następujący sposób – ja mówię o elemencie końcowym przepisu – „w zakresie niezbędnym do udzielenia zbiorczej informacji, o której mowa w art. 92ba ust. 1”. W takim przypadku oczywiście będzie to, że odsyłamy do przepisu podstawowego z punktu widzenia zbiorczej informacji, nie będzie wątpliwości co do tego, o co chodzi. Analogiczna uwaga dotyczyła oczywiście ustawy o SKOK i Biuro Legislacyjne proponuje analogiczną zmianę w tym zakresie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czy jest stanowisko rządu w sprawie tych dwóch poprawek?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Jeśli nadażam za panem mecenasem, to nasza opinia jest pozytywna.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam te dwie poprawki.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Kolejna uwaga dotyczy dodawanego art. 9fa, to jest przepis dodawany do ustawy o SKOK. Związek Banków Polskich proponuje, aby na końcu tego przepisu dodać sformułowanie „w dowolnej kasie”. Związek Banków Polskich ma rację, dlatego że analogiczne sformułowanie znajduje się w analogicznym przepisie ustawy – Prawo bankowe i trzeba te przepisy ujednoczyć.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Minister?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Opiniujemy pozytywnie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Kolejna uwaga dotyczy dodawanego do ustawy o SKOK art. 13e ust. 1. Związek Banków Polskich proponuje, aby na końcu tego przepisu dodać wyrazy „z centralnej informacji”. W ocenie Biura Legislacyjnego poprawkę tę trzeba przyjąć, jako że ona ujednocza sposób wyrażenia podobnych przepisów w ustawie o SKOK i w ustawie – Prawo bankowe.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Minister?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Opinia pozytywna.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:**

Jeżeli chodzi o kolejną uwagę, to jest to uwaga dotycząca art. 13d ust. 2 dodawanego do ustawy o SKOK. Związek Banków Polskich proponuje, aby w art. 13d ust. 2 zrezygnować z odsyłania do ustawy – Prawo bankowe w zakresie wskazania, jak ma wyglądać zbiorcza informacja. Związek Banków Polskich proponuje – nazwijmy to umownie – przepisanie do ustawy o SKOK analogicznego przepisu ustawy – Prawo bankowe.

Z merytorycznego punktu widzenia nic się tu nie zmienia, ale jeżeli takie rozwiązanie będzie czytelniejsze z punktu widzenia adresata, to Biuro Legislacyjne nie będzie zgłaszało zastrzeżeń w tym zakresie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Minister?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Opinia pozytywna.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Proszę państwa, jeżeli chodzi o propozycje poprawek legislacyjnych Związku Banków Polskich, to wydaje mi się – teraz zwracam się do pana dyrektora – że wyczerpałem ich zasób. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze, dziękuję bardzo.

W takim razie mamy kolejną grupę poprawek, które zostały już przeze mnie zgłoszone, w tej chwili jest ich kilkanaście.

Wśród naszych gości są przedstawiciele Związku Banków Polskich. Czy są przedstawiciele jeszcze jakichś instytucji, którzy przybyli w związku z tą ustawą?

(Głos z sali: Krajowej Izby Rozliczeniowej.)

Z Krajowej Izby Rozliczeniowej. I to wszyscy.

Proszę państwa, wątpliwość, jaka się pojawiła, dotyczy wejścia w życie tej ustawy. W związku z tym jest pytanie do naszych partnerów społecznych, czy są w stanie się przygotować. My byśmy jeszcze zebrali informacje w sprawie systemu PESEL. A ewentualną poprawkę, gdyby była taka potrzeba, sugestia, zgłosiłbym na posiedzeniu plenarnym. Dzisiaj byśmy to przeanalizowali.

Zależy nam na tym, aby ta ustawa weszła w życie. Gdyby była taka potrzeba, to rzeczywiście ewentualnie przesunęlibyśmy termin, żeby nie trzeba było tej ustawy nowelizować na przykład pod koniec roku i działać w pośpiechu. Na razie nie chciałbym zgłaszać tej poprawki, najpierw, przed posiedzeniem plenarnym zebrałbym pozostałe informacje.

Panie Prezesie, prosimy o krótką, żołnierską informację w tej sprawie.

Wiceprezes Zarządu Związku Banków Polskich Jerzy Bańka:

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Zanim się do tego odniosę, pan pozwoli, że jeszcze dwie minuty poświęcę samej ustawie, jako że ma ona niezwykle duże znaczenie dla całego rynku, dla klientów banków. Jest to ustawa, która zostanie na pewno dobrze przyjęta przez wszystkich, także przez sektor bankowy i SKOK, gdyż ona porządkuje praktyki banków i SKOK w tej niezwykle wrażliwej materii, a jednocześnie zdejmuje to odium, które niejako było nałożone, jakoby to instytucje te bezprawnie przetrzymywały środki osób zmarłych. Od początku zabiegaliśmy o to, aby dokonać takiej zmiany, wprowadzić taką regulację i aby została utworzona centralna informacja o rachunkach bankowych, bo to jest największa zdobycz tej regulacji.

Chciałbym tu serdecznie podziękować wszystkim, a w szczególności autorom pierwotnej ustawy, panu senatorowi Augustynowi, panu senatorowi Kleinie, za podjęcie tego trudnego tematu. Myślę, że całe społeczeństwo będzie tym usatysfakcjonowane.

(Głos z sali: Także Ministerstwu Finansów.)

Oczywiście Ministerstwu Finansów też dziękuję za ogromny wkład w przygotowanie poprawek.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Wszyscy się cieszymy z powstania tej ustawy.)

Chcę też podziękować panu mecenasowi Zabielskiemu, który z wielką trafnością, celnością zidentyfikował wątpliwości, które pewnie położyłyby się cieniem na funkcjonowaniu tej ważnej regulacji.

Teraz chciałbym się odnieść do kwestii vacatio legis. Tak jak trafnie zostało to już wcześniej wskazane, to jest ustawa w dużej mierze oparta o nowoczesną technologię, o system teleinformatyczny, który musi zostać wdrożony, który musi zostać przygotowany tak w Krajowej Izbie Rozliczeniowej, jak i w SKOK oraz w bankach. Tego nie da się zadekretować, to jest proces i byłoby źle, gdyby pewne niedoskonałości, związane z brakiem czasu na przeprowadzenie niezbędnych testów technicznych, spowodowały, że na początku doszłoby do swoistej kompromitacji systemu, jako że byłyby błędy, jakieś niedociągnięcia. Pamiętajmy przy okazji o tym, że KIR ze wszystkimi instytucjami finansowymi musi zawrzeć umowy cywilnoprawne i musi przeprowadzić zgodnie ze swoją technologią testy systemów informatycznych, aby zapewnić zgodność. Stąd też to, co powiedziałam...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Zatem pan prezes by się skłaniał do tego, żeby wydłużyć...)

Tak, żeby wydłużyć, żeby ta ustawa weszła w życie w połowie przyszłego roku, z wyjątkiem art. 3, który mówi o dostępie do systemu PESEL, bowiem aby przeprowadzić testy dotyczące dostępu do systemu PESEL, musi być zezwolenie ustawowe na dostęp do tegoż systemu. Dlatego zabiegalibyśmy o to, aby cała ustawa weszła w życie w połowie przyszłego roku, z wyjątkiem art. 3, który powinien wejść w życie wcześniej, już 1 stycznia 2016 r. Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Ja bym się skłaniał do przyjęcia takiego rozwiązania, jakie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czy na posiedzeniu plenarnym?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zasięgnęmy informacji w sprawie systemu PESEL i ewentualnie stosowną poprawkę zgłosilibyśmy na posiedzeniu plenarnym.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna:

Panie Senatorze, oczywiście zgadzam się z pana stanowiskiem.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Czyli żeby poczekać...)

Tak, żeby chwilę poczekać. Dajmy sobie jeszcze trochę czasu.

(Brak nagrania)

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Chciałbym zwrócić uwagę na to, że w art. 8, mówiąc o informacji, która będzie przedstawiana Sejmowi i Senatowi, odnosimy się do oceny funkcjonowania ustawy i tam wymieniamy w szczególności, o co ustawodawcy chodzi: w szczególności w zakresie zasadności i skuteczności rozwiązań w niej przewidzianych.

Panie Senatorze, wydaje mi się, że ustawodawca sformułował ten zakres informacji w postaci katalogu otwartego po to, żeby można było pytać o różne rzeczy. Dlatego też w tym momencie formułowanie poprawki, która by wskazywała, co ustawodawca rozumie przez pojęcie „w szczególności” i co w tej informacji ma się znaleźć, jest chyba niezasadne. To jest generalny przepis i chyba wystarczający.

(Brak nagrania)

Senator Henryk Cioch:

Ja króciutko. Mianowicie ta ustawa w sposób istotny zmienia ustawę o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Przykładowo, tak jak pan legislator tu wielokrotnie wskazywał, te regulacje, które są wspólne zarówno dla banków, które prowadzą rachunki, jak i dla SKOK, one nijak do siebie po prostu nie pasują. Oczywiście kierunek zmian jest absolutnie prawidłowy, ale w mojej ocenie to powinny być dwie odrębne regulacje: jedna regulacja dla banków i druga regulacja dla SKOK. Podam państwu przykład. Krajowa Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa jest objęta nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego. Ja mam wątpliwości, czy kasa krajowa będzie w stanie w tym terminie chociażby ten system centralnej informacji tworzyć czy współtworzyć, ponieważ w tej ustawie nie znajdujemy odpowiedzi na to pytanie. To jest taki niby-drobiażdżek. Członkowie SKOK, których są ponad dwa miliony, na dzień dzisiejszy absolutnie nie wiedzą, że ustawa o SKOK jest w sposób bardzo istotny – tu państwo przyznacie – zmieniana. To jest nowa ustawa...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Ograniczamy w jakiś sposób...)

I ostatnia kwestia. Z punktu widzenia procesu legislacyjnego sposób nowelizacji ustaw tak kluczowych, jak prawo bankowe, jak ustawa o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, w mojej ocenie budzi zasadnicze wątpliwości. Bank to jest bank, SKOK to jest SKOK, na co wielokrotnie zwracał uwagę chociażby ostatnio przez trzy dni, w dniach 29–31 lipca, Trybunał Konstytucyjny.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Panie Senatorze, oczywiście, tylko...)

Kończąc, Panie Przewodniczący, powiem, że jeżeli chodzi o stanowisko kasy krajowej, która reprezentuje wszystkie kasy SKOK, to w trakcie prac legislacyjnych po zgłoszeniu poprawek kasa krajowa wypowiedziała się, że ta regulacja nie powinna dotyczyć SKOK. Mam to w materiałach.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Oczywiście mamy te informacje.

Chciałbym zapytać, czy senator Cioch sugeruje, żeby wyłączyć z tego dostępu do kont uspionych spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.

Senator Henryk Cioch:

Absolutnie nie.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Okej.)

Tylko sugeruję, żeby były dwie odrębne regulacje: jedna dla banków i jedna dla SKOK. Ja mam pewne wątpliwości co do tego – zresztą jest tutaj pan doktor Bańka, wiceprezes Związku Banków Polskich – że chociażby w zakresie systemu tworzenia informacji nie znajdujemy tu odpowiedzi na pytanie, kto będzie tworzył, na jakiej zasadzie, czy to będzie jeden wspólny system, czy dwa odrębne.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Nie, nie, Senatorze, w tej sprawie nie ma wątpliwości. Gdy wczytamy się w tę ustawę, w ten projekt, to okaże się, że w tej sprawie absolutnie nie ma wątpliwości. W zasadzie tu jest tylko takie pytanie, czy mamy wyłączyć SKOK z systemu dotyczącego kont uspionych. Jeżeli pan senator powie, że mamy wyłączyć, to wówczas – jak rozumiem – pojawi się odpowiednia poprawka, stwierdzająca, że ustawa nie dotyczy kont uspionych w SKOK. Jeżeli zaś takiego wniosku nie ma, to uważam, że te zapisy są jasne, czytelne i nie budzą wątpliwości. Jeżeli jest inaczej, to proszę przygotować odpowiednie poprawki.

Jeszcze na koniec mecenas Jakub Zabielski.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Ja chciałbym uspokoić pana senatora Ciocha. Tak naprawdę Sejm w odniesieniu do tego, co zrobił Senat w swoim projekcie, nie dokonał zmian, jeżeli chodzi o istotę centralnej informacji, zasady udostępniania informacji, treść informacji. Senat zaproponował te rozwiązania i to było u nas procedowane przez długi czas. Więc trzeba powiedzieć tak: ustawa w sposób jednoznaczny wskazuje, że systemem centralnej informacji będą objęte zarówno banki, jak i SKOK. A żeby regulacja miała sens, centralna informacja musi odnosić się zarówno do banków, jak i SKOK. W przeciwnym razie informacja będzie niekompletna i znowu za chwilę pojawi się problem.

Nie wiem, czy z punktu widzenia adresatów tych przepisów sensownym rozwiązaniem byłoby tworzenie dwóch odrębnych centralnych informacji: jednej w odniesieniu do SKOK, drugiej w odniesieniu do banków. Wydaje mi się, że taki mechanizm byłby po prostu niefunkcjonalny i generowałby dodatkowe koszty. Prawdą jest to, że mogą być wątpliwości dotyczące tego, czy wystarczy czasu. Te wątpliwości Biuro Legislacyjne sygnalizowało w swojej opinii, pan prezes w swojej opinii również je przedstawił.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

A ja skłaniam się do tego, żeby rzeczywiście trochę wydłużyć ten czas, ale nie w jakiś nadzwyczajny sposób, bo chcemy, aby ustawa była naszym sukcesem i aby ona absolutnie działała, a nie musiała być od razu, natychmiast, pod koniec roku nowelizowana.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski:

Ja przypomnę jeszcze, że w założeniach do tej ustawy, które były przyjmowane w 2013 r., od razu przyjęliśmy, że banki i SKOK, a tak naprawdę nie tyle banki i SKOK, ile rachunki w bankach i rachunki w SKOK będziemy traktowali analogicznie, tak aby w systemie prawnym bez względu na to, czy mamy do czynienia z członkiem kasy, czy z posiadaczem rachunku w banku, to samo dobrodziejstwo dotyczyło każdego. Takie było założenie przejęte przez komisję, przez senatorów, którzy zainicjowali prace nad zmianą tych ustaw.

Od strony technicznolegislacyjnej wygląda to tak. Jeżeli nowelizujemy dwie ustawy, które są nowelizowane w tym samym celu, w celu realizacji jednego spójnego zamysłu legislacyjnego prawodawcy, nowelizacja musi być jedna i odnosić się zarówno do jednego, jak i do drugiego aktu. Dokonanie tego w dwóch nowelizacjach oznaczałoby w tym zakresie złamanie zasad techniki prawodawczej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Intencja była jednoznaczna i oczywista, chcieliśmy doprowadzić do sytuacji, w której obywatele, spadkobiercy mieliby możliwość otrzymania informacji o tych kontaktach, które zaginęły. Ja rozumiem też, że część sektora finansowego w Polsce cały czas próbuje, że tak powiem, przeciągnąć tę procedurę i wyłączyć się z systemu informowania o kontaktach uspionych, ale myślę, że to jest tylko i wyłącznie ze szkodą dla tego sektora.

Proszę państwa, przystępujemy do głosowania nad poprawkami.

Ile jest w tej chwili poprawek zgłoszonych przeze mnie? Dziewięć propozycji poprawek przygotowanych przez Biuro Legislacyjne. One zostały zaakceptowane przez panią minister. A poprawek, które zostały zaproponowane przez Związek Banków Polskich, przeze mnie przejęte, zaakceptowane czy poparte także przez ministra, było łącznie...

(Głos z sali: Czternaście.)

Nie, nie.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: W tym momencie jest ich pięć.)

Pięć poprawek.

Proszę państwa, głosujemy nad tymi poprawkami po kolei?

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Jakub Zabielski: Można w bloku.)

Czy nad wszystkimi łącznie? Senatorowie zgadzają się na łączne głosowanie? Pytam wprost, żeby nie było żadnych

wątpliwości. Senator Cioch? Za. Senator Martynowski? Łącznie. Senator Sitarz? Tak. Senator Gruszczyński i Kleina też chcą łącznie.

Jeżeli w przypadku jakiegokolwiek poprawki są wątpliwości, to proszę panów senatorów o zgłoszenie tych wątpliwości, żeby nie było problemu. Wtedy nad taką poprawką będziemy głosowali oddzielnie. Nie ma wątpliwości w stosunku do żadnej.

W takim razie składam wniosek o łączne przegłosowanie czternastu zgłoszonych przeze mnie poprawek.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek? (3)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (2)

Jeszcze raz pytam senatorów wstrzymujących się, czy chcecie, żeby oddzielnie głosować nad tymi poprawkami. Nie.

W takim razie kto jest za przyjęciem ustawy wraz z przyjętymi poprawkami? (3)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (2)

W ten sposób poprawki i ustawa zostały poparte przez komisję.

Proszę, abyście państwo pozwolili mi być sprawozdawcą tej ustawy.

Czy jest zgoda ze strony senatorów? Jest zgoda.

Dziękuję bardzo wszystkim naszym gościom, którzy przybyli w związku z tą ustawą. Dziękuję bardzo za udział i za pracę. Przyłączam się też do głosu prezesa Związku Banków Polskich, który także tę ustawę popiera. Mam nadzieję, że teraz będzie ona miała naprawdę dobry kształt.

(Wiceprezes Zarządu Związku Banków Polskich Jerzy Bańka: Dobra ustawa.)

Dobra ustawa, potwierdza pan prezes, więc cieszymy się bardzo.

Panom i paniom dziękuję za przybycie.

Senatorze, siadamy, bo przed nami jeszcze jeden punkt: ustawa o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

(Głos z sali: Dziesięć minut przerwy.)

Nie, nie, nie, dziesięć minut nie. Najwyżej krótka przerwa techniczna. Wielu naszych gości już przybyło, oni czekają, więc nie chcę, żebyśmy przeciągali sprawę. Jest pani minister, czekamy tylko na legislatora.

Ogłaszam krótką przerwę.

(Przerwa w obradach)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Prosimy o zajmowanie miejsc.

Wznawiam obrady komisji.

Przedmiotem naszego posiedzenia w tej części jest rozpatrzenie ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Witam bardzo serdecznie wszystkich naszych gości, witam panią minister, która jest z nami w dalszym ciągu, przedstawicieli organizacji zrzeszającej podmioty ubezpieczeniowe, wszystkich partnerów społecznych, brokerów i wszystkich tych, którzy są zainteresowani przedmiotem naszej ustawy.

Pani Minister, ta ustawa to jest dokument, jak wszyscy widzą, dość gruby, ale mieliśmy okazję i czas się z nim zapoznać, także z wszelkiego rodzaju opiniami. Senat zwrócił się też z prośbą do pana profesora Marka Chmaja o opinię w sprawie tej ustawy, pan profesor jest obecny. Ta ustawa została przez pana profesora zaopiniowana, także części, które budziły najwięcej kontrowersji, a więc część dotycząca obowiązkowości Polskiej Izby Ubezpieczeń jako izby samorządowej. Ażeby nie prowadzić tu już jakiejś obszernej, głębokiej dyskusji na ten temat, poprosiliśmy eksperta zewnętrznego, uznanego autora opinii w kwestiach konstytucyjnych, aby tę opinię nam przygotował. Opinię mamy. Senatorowie mieli okazję się z nią zapoznać. Tak że witam wszystkich bardzo serdecznie.

Jeszcze raz zapytam, czy w tej części posiedzenia uczestniczą osoby prowadzące działalność lobbingową w rozumieniu prawa? Nie ma takich osób.

W takim razie proszę panią minister o krótką prezentację ustawy.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Bardzo dziękuję, Panie Przewodniczący.

Ja postaram się krótko, ale muszę powiedzieć kilka-ście zdań, bo ustawa ta jest bardzo istotną regulacją, dotyczącą działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Wynika ona przede wszystkim z konieczności implementowania do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej – Wyplacalność II. Powinna ona zostać zaimplementowana do 31 marca 2015 r., ale przepisy co do zasady wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Projekt ustawy proponuje nowe podejście do wypłacalności zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji. Odchodzi się w tym podejściu od ujmowania wypłacalności jedynie w aspekcie ilościowo określonych wymogów kapitałowych, a kładzie się nacisk na powiązanie tych wymogów z rzeczywistym ryzykiem, na jakie narażony jest zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji. Nowy system skonstruowany jest w taki sposób, aby przez powiązanie wymogów kapitałowych z ryzykiem zachęcać nadzorowane podmioty do jak najlepszej i najbardziej skutecznej oceny i pomiaru ryzyka i do jak najbardziej efektywnego zarządzania tym ryzykiem.

Nowy system zbudowany jest na trzech filarach. Struktura taka zaczerpnięta została z rozwiązań zastosowanych w sektorze bankowym, rozwiązań wypracowanych przez komitet bazylejski, tak zwaną Bazyleę II. Pierwszy filar nowego systemu dotyczy wymogów ilościowych, wymogów kapitałowych. Filar drugi określa zasady sprawowania nadzoru nad zakładami ubezpieczeń i zakładami reasekuracji, a także wprowadza regulacje dotyczące systemu zarządzania. Zobowiązuje też zakłady do lokowania aktywów zgodnie z tak zwaną zasadą ostrożnego inwestora. Filar trzeci z kolei dotyczy obowiązków informacyjnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz obowiąz-

ków dotyczących udostępniania określonych informacji i przekazywania ich do publicznej wiadomości. Dyrektywa w ogóle zmierza do zharmonizowania obowiązków informacyjnych na poziomie Unii Europejskiej.

W projekcie ustawy proponuje się zwiększenie uprawnień Komisji Nadzoru Finansowego. Proponujemy umożliwienie wydawania rekomendacji w zakresie niezbędnym do realizacji wytycznych i zaleceń Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, a także w celu zapewnienia zgodności działalności zakładów ubezpieczeń z przepisami prawa, ograniczenia ryzyka występującego w działalności tych zakładów oraz zapobieżenia naruszeniu interesów ubezpieczających, ubezpieczonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia. Proponuje się także umożliwienie KNF kontroli działalności oddziału zagranicznego zakładu ubezpieczeń i zagranicznego zakładu reasekuracji z siedzibą w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Projekt, co bardzo ważne z punktu widzenia rządu, zakłada także wprowadzenie wielu dodatkowych rozwiązań o charakterze prokonsumenckim. Zaproponowane w projekcie rozwiązania są odpowiedzią na niekorzystne, trzeba chyba użyć wyrazu: nieuczciwe praktyki instytucji finansowych stosowane przy sprzedaży produktów ubezpieczeniowych, a polegające na stosowaniu niedozwolonych klauzul umownych, wprowadzaniu klientów w błąd, braku właściwej informacji o opłatach czy nadmiernej wysokości opłat i pozbawieniu praktycznie możliwości odstąpienia od umowy. Na te praktyki szeroko zwracał uwagę i Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, i rzecznik ubezpieczonych, także Najwyższa Izba Kontroli w swoich raportach.

Problemy dotyczące sprzedaży produktów ubezpieczeniowych, o których mówię, tak zwany *misselling*, wystąpiły również w wielu innych państwach członkowskich Unii Europejskiej: w Wielkiej Brytanii, w Hiszpanii, w Niemczech i we Włoszech. Tam także zdecydowano się na interwencję ustawodawcy i wprowadzenie istotnych rozwiązań prokonsumenckich.

Ustawa wzmacnia prawa osób ubezpieczonych w ubezpieczeniach na cudzy rachunek, w szczególności w ubezpieczeniach grupowych, wprowadza obowiązek przeprowadzenia przez zakład ubezpieczeń analizy potrzeb ubezpieczającego lub ubezpieczonego przed zawarciem umowy ubezpieczenia na życie o charakterze inwestycyjnym w celu dokonania oceny, jaka umowa ubezpieczenia jest odpowiednia dla danego klienta, dla danego ubezpieczającego lub ubezpieczonego. Wprowadzamy także obowiązki informacyjne przed zawarciem umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym. Umożliwiamy Komisji Nadzoru Finansowego monitorowanie rynku ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych, także interwencji produktowej, która polegałaby na możliwości zakazania lub ograniczenia wprowadzania do obrotu, dystrybucji czy sprzedaży niektórych ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych lub prowadzenia określonej działalności finansowej czy praktyki zakładu ubezpieczeń. Przyznajemy także ubezpieczonym prawo do odstąpienia od umów ubezpieczenia na życie o charakterze inwestycyjnym zawartych po dniu wejścia w życie ustawy.

Proponowane zmiany wprowadzają wiele nowych obowiązków i wymogów dla zakładów ubezpieczeń, choćby nowe wymogi kapitałowe. One w zdecydowanej większości wynikają z regulacji europejskich. Zakłady będą ponosiły koszty implementacji, dostosowania do nowego prawa, a także dodatkowe koszty w związku z koniecznością stosowania nowych regulacji.

Niemniej generalnie na poziomie europejskim szacuje się, że projekt Wyplącalność II przyniesie długoterminowe korzyści społeczno-gospodarcze zarówno dla ubezpieczających, ubezpieczonych, uprawnionych, jak i dla samych zakładów. Korzyści te to głównie zmniejszenie prawdopodobieństwa niewypłacalności zakładów, zwiększenie konkurencyjności, zwiększenie jakości świadczonych usług i obniżenie opłat, a także większa transparentność, lepsza kwantyfikacja ryzyka.

Rozwiązania o charakterze prokonsumenckim, o których mówiłam, powinny zdecydowanie poprawić sytuację i wzmocnić pozycję osób ubezpieczonych w obszarach, w odniesieniu do których i UOKiK, i rzecznik ubezpieczonych zabierali głos i informowali opinię publiczną o tym, że dzieją się tam rzeczy nieuczciwe. To chyba tyle, Panie Przewodniczący, w dużym skrócie. Oczywiście jesteśmy do państwa dyspozycji.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Chciałbym poinformować, że otrzymaliśmy różne stanowiska i opinie do tej ustawy, te opinie otrzymali wszyscy senatorowie i zostały one zamieszczone na naszej stronie internetowej. Jest to opinia prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, opinia Polskiej Izby Ubezpieczeń, opinia przygotowana przez pana profesora Roberta Grzeszczaka z Katedry Prawa Europejskiego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, opinia Komisji Nadzoru Finansowego, rzecznika ubezpieczonych, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych i wspomniana, przygotowana na nasz wniosek ekspertyza profesora Chmaja.

Czas na Biuro Legislacyjne.

Panie Mecenasie, bardzo proszę o opinię.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec:

Dziękuję bardzo.

Ja chciałbym zwrócić uwagę państwa tylko na jedną kwestię związaną z art. 18. Ten przepis wprowadza zasadę, że w ubezpieczeniu na cudzy rachunek ubezpieczający nie może otrzymywać wynagrodzenia lub innych korzyści w związku z oferowaniem możliwości skorzystania z ochrony ubezpieczeniowej, a w ust. 2 wskazano, że zakaz ten obejmuje również osoby działające na rzecz lub w imieniu ubezpieczającego. Ten przepis może powodować tego rodzaju wątpliwość, że zgodnie z art. 4 pkt 2 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym pośrednictwo ubezpieczeniowe obejmuje między innymi czynności podejmowane w imieniu lub na rzecz podmiotu poszukującego

ochrony ubezpieczeniowej, a więc podmiotu, który mieści się w pojęciu „ubezpieczający”. W związku z tym literalna wykładnia art. 18 ust. 2 może prowadzić do wniosku, że przepis ten wyłącza możliwość pobierania wynagrodzenia przez pośrednika ubezpieczeniowego, który wykonuje swoje czynności w imieniu lub na rzecz podmiotu ubezpieczającego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

To jest rzeczywiście istotna uwaga, sprawa, która będzie wymagała wyjaśnienia.

Proszę bardzo, Pani Minister, czy mogłaby pani minister ustosunkować się do uwag legislacyjnych? A za chwilę rozpoczniemy dyskusję.

Proszę bardzo.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna:

Panie Senatorze, w ocenie ministra finansów obawy pana legislatora... Może powiem tak: nie podzielamy tych obaw. Jest ustawa o pośrednictwie, która bardzo wyraźnie reguluje kwestie, o których mówił pan legislator. Rzeczywiście, tak jak zwrócił pan uwagę, literalne czytanie tego przepisu może budzić wątpliwość, ale w naszej ocenie takich wątpliwości nie budzi, tym bardziej że jest inna ustawa, która to reguluje. Na pewno to nie było intencją ustawodawcy. W gruncie rzeczy właściwie po dwuletnim chyba procedowaniu nad tą ustawą po raz pierwszy spotykamy się z taką uwagą.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

A która ustawa reguluje kwestię wynagrodzenia pośredników?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna: Ustawa o pośrednictwie ubezpieczeniowym.*)

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę o zabieranie głosu naszych gości, wszystkich zainteresowanych, także senatorów.

Proszę bardzo. Prosimy o przedstawianie się do protokołu.

Prezes Zarządu Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych Małgorzata Kaniewska:

Małgorzata Kaniewska, Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

Bardzo prosimy o wniesienie poprawki do art. 18 ust. 2, bo niestety nie możemy się zgodzić na pozostawienie zapisu, który budzi wątpliwości interpretacyjne, a teraz takie są. Bardzo dziękujemy mecenasowi za podniesienie tego aspektu. My proponujemy po prostu dodanie do tego zapisu „z wyjątkiem podmiotów wykonujących pośrednictwo ubezpieczeniowe na podstawie ustawy z dnia 22 maja o pośrednictwie ubezpieczeniowym”.

Pozostawienie zapisu art. 18 ust. 2 w takim brzmieniu, w jakim on jest, niestety budzi wątpliwości również samych ubezpieczycieli, od których dostaliśmy już w tej sprawie sygnały. Otóż pozostawienie takiego zapisu, niejasnego – przy czym nie mamy wątpliwości, że nie było to zamiarem ustawodawcy – budzi niestety u niektórych ubezpieczycieli obawę o zapłatę wynagrodzenia brokerom. A przypominam, że broker działa na zlecenie osoby poszukującej ochrony ubezpieczeniowej. Pozostawienie zapisu w takim kształcie naszym zdaniem może ograniczyć wynagrodzenie brokerów.

Chciałabym również przypomnieć, że rola brokera jest bardzo ważna, ponieważ broker kształtuje umowę ubezpieczenia dla osoby ubezpieczonej. Mamy w naszej pracy przykłady tego, na tym zresztą polega nasza praca, że te programy są dopracowane, że ochrona dla ubezpieczonego jest bardzo dokładnie dobrana do jego potrzeb. Taki jest nasz wniosek. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Tyle że pani minister zwróciła uwagę na obowiązywanie innej ustawy, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, która wprost mówi o tym, że tamto wynagrodzenie się należy. Czy w związku z tym te ustawy są ze sobą sprzeczne?

Proszę bardzo.

(Prezes Zarządu Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych Małgorzata Kaniewska: Może odpowiedzi na to pytanie udzieli pani mecenas.)

Proszę bardzo.

Prawnik w Polskiej Izbie Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych Mieczysława Ewa Myśliwiec:

Panie Przewodniczący! Wysoka Izbo!

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Proszę się przedstawiać.)

Ewa Myśliwiec, Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

Dlaczego zgłosiliśmy tę poprawkę? Otóż są dwie równorzędne ustawy, jedna o pośrednictwie ubezpieczeniowym, a druga o działalności ubezpieczeniowej. W ustawie o działalności ubezpieczeniowej pojawia się art. 18 ust. 2, który wskazuje, że żaden podmiot, który działa w imieniu lub na rzecz ubezpieczającego, nie może otrzymywać wynagrodzenia. W takim przypadku mamy dwie ustawy regulujące temat wynagrodzenia dla brokera ubezpieczeniowego. Z jednej strony jest ustawa o pośrednictwie ubezpieczeniowym, która w art. 2 ust. 1 wskazuje, że działalność brokera jest działalnością prowadzoną za wynagrodzeniem, a z drugiej strony pojawia się nowy przepis w ustawie o działalności ubezpieczeniowej, który wskazuje, że w określonym węższym kręgu ubezpieczeń to wynagrodzenie jest nienależne.

A zatem ktoś, kto będzie interpretował tę ustawę przeciwko brokerom ubezpieczeniowym, stwierdzi, że przepis ustawy o działalności ubezpieczeniowej, czyli omawiany

art. 18 ust. 2, jest przepisem szczególnym do art. 2 ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, a jako przepis szczególny uchyla przepis ogólny, czyli przepis ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym. Oznacza to tak naprawdę tyle, że zwolennicy takiej interpretacji będą mogli przeforsować taki punkt widzenia i ewentualnie nie dokonywać wypłaty wynagrodzenia kurtażowego brokerom w przypadku ubezpieczeń na cudzy rachunek.

Chcielibyśmy zwrócić uwagę na jeszcze jedną kwestię, na to, że ubezpieczenia na cudzy rachunek to nie tylko ubezpieczenia grupowe, to również taka sytuacja, w której ubezpieczającym jest spółka matka, a ubezpieczonymi spółki córki, których w danej grupie może być kilkanaście lub kilkadziesiąt. Tu może rozpocząć się dyskusja o tym, że to też jest ubezpieczenie na cudzy rachunek. Aby nie dochodziło do procesów sądowych między brokerami i ubezpieczycielami, jako izba sygnalizujemy konieczność wprowadzenia takiej poprawki. Tak jak powiedziałam, chodzi o możliwość interpretacji poprzez regułę: przepis szczególnie uchyla przepis ogólny.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Oczywiście nie zależy nam na tym, aby wyeliminować brokerów, bo w praktyce oznaczałoby to, że brokerów wyeliminuje się z całego rynku i systemu ubezpieczeniowego. Wręcz przeciwnie, uważamy, że to jest ważna i potrzebna instytucja. Tyle że stanowisko pani minister w tej sprawie jest dokładnie odwrotne. Więc może jeszcze raz poproszę panią minister... Pani Minister, może zanim pani minister się wypowie, poprosimy o jeszcze jeden głos. Pani prezes, pani przedstawiciel izby brokerów twierdziła, że otrzymali informacje od firm ubezpieczeniowych o tym, że przestaną płacić.

Czy Polska Izba Ubezpieczeń potwierdza to, że pana przedstawiciele przekazują brokerom informacje o tym, że nie będzie wynagrodzeń dla brokerów?

Prezes Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń Jan Prądyński:

Grzegorz Prądyński, Polska Izba Ubezpieczeń.

Takich sygnałów od ubezpieczycieli jeszcze nie otrzymaliśmy, ale niewątpliwie problem jest i my zgadzamy się ze stanowiskiem izby brokerów, że to może w przyszłości spowodować problemy.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Ale co to znaczy? Czy to znaczy, że firmy ubezpieczeniowe nie będą płaciły...)

Jeżeli pozostanie taki zapis, to może być wątpliwość interpretacyjna, czy brokerzy mogą otrzymywać wynagrodzenie z ubezpieczenia grupowego. To jest to, co pan mecenas też podniósł w swoim piśmie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Jestem zaskoczona. Jestem zaskoczona tym...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Przepraszam, a czy ten problem był podnoszony na...)

Ja zaraz o tym powiem, Panie Przewodniczący.

Jestem zaskoczona zarówno stanowiskiem Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, jak i stanowiskiem pana prezesa Prądzyńskiego. Pracujemy nad tą ustawą najpierw dwa lata poza Sejmem, a od 2 lipca do 11 września w Sejmie. Nie widziałam państwa ani razu, a przynajmniej ani razu nie zwróciliście się do nas z żadną uwagą, z żadną poprawką, dlatego zupełnie tego nie rozumiem. Pan prezes pilnował innych artykułów i też ani razu nie zająknął się na ten temat.

Ja przytoczę przepis ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym. Proszę państwa, art. 2 mówi tak: pośrednictwo ubezpieczeniowe polega na wykonywaniu przez pośrednika za wynagrodzeniem czynności faktycznych lub czynności prawnych związanych z zawieraniem lub wykonywaniem umów ubezpieczenia. Macie państwo swoją ustawę. Przepis przywołany przez pana mecenasa jest przepisem ogólnym i nie ma powodu do jakichkolwiek obaw, bo macie swoją ustawę o pośrednictwie ubezpieczeniowym.

Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych tylko raz na poziomie konferencji uzgodnieniowej zgłosiła taką uwagę, po czym przyjęła nasze wyjaśnienia i nigdy nie wpłynęło do nas żadne pismo na ten temat. Traktujmy się poważnie. Od 2 lipca ustawa jest w parlamencie, przed nami ostatnie posiedzenie Senatu i ostatnie posiedzenie Sejmu. Czy chcecie państwo, żeby ta ustawa, która znosi nieuczciwe praktyki i pozwala ludziom zawierającym ubezpieczenie na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym funkcjonować w normalnych i uczciwych warunkach na rynku ubezpieczeń, nie weszła w życie, żebyśmy jej nie wdrożyli, nie implementowali dyrektywy i żeby Polska płaciła kary? Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Proszę bardzo, czy są inne głosy w dyskusji?

(Prezes Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń Jan Prądzyński: Tak. Mogę?)

Tak, tyle że ja muszę otrzymać jasną odpowiedź od firm ubezpieczeniowych na pytanie, czy firmy ubezpieczeniowe będą wykorzystywały ten przepis, aby nie płacić brokerom za świadczone przez nich usługi, czy będą stosowały się do ustawy o brokerach.

Proszę, ale bez, że tak powiem, nadmiernego rozciągania wypowiedzi.

**Prezes Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń
Jan Prądzyński:**

Ja może odpowiem najpierw pani minister. Pani minister ma absolutnie rację. Myśmy tego nie zgłaszali, ponieważ myśleliśmy, że to było ustalone ze środowiskiem brokerskim. W związku z tym myśmy do tego nie zgłaszali uwag.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Czy to oznacza, że firmy ubezpieczeniowe, mając taki przepis, nie zamierzały wypłacać wynagrodzeń?)

Naszym zdaniem to miesza pojęcia, jednakże jest ustawa specyficzna, dotycząca brokerów, w związku z tym ona chyba bardziej reguluje te kwestie niż ustawa ogólna. Ja nie jestem prawnikiem, może pan mecenas by powiedział, co jest ważniejsze, czy ustawa ogólna, czy ustawa specyficzna, dotycząca brokerów. A jeżeli ubezpieczyciele będą mieli możliwość wypłacania wynagrodzenia brokerom, to na pewno będą je wypłacali.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę, teraz pan.

**Prezes Zarządu
Stowarzyszenia Polskich Brokerów
Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych
Łukasz Zoń:**

Łukasz Zoń, prezes Stowarzyszenia Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych.

Szanowni Państwo!

Brzmienie art. 18 ust. 2 zostało uzgodnione na spotkaniu uzgodnieniowym ze stroną społeczną przy wsparciu zarówno środowiska brokerów, jak i rzecznika ubezpieczonych i zostało ono uzgodnione w innym brzmieniu niż zaproponowane w projekcie ustawy, na co myśmy zwracali uwagę w trakcie procesu legislacyjnego. Tak że tutaj...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Może najpierw cel: było to takie brzmienie przepisu, które zakazywało pobierania prowizji osobom związanym z ubezpieczającym, bo przecież o to tu chodzi. Jeżeli w ust. 1 ustawy stanowimy, że ubezpieczający nie może pobierać wynagrodzenia, to nie mogą tego robić również osoby związane z ubezpieczającym, czyli jego pracownicy oraz inne osoby, zatrudnione na innych umowach.

Tymczasem w przypadku takiego brzmienia, jakie się pojawiło, rzeczywiście powstaje poważna wątpliwość. Proszę zwrócić uwagę na to, że zarówno ministerstwo mówi o tym, że nie taki był cel ustawodawcy, jak i Biuro Legislacyjne mówi, że jest wątpliwość, środowisko mówi, że jest wątpliwość, rzecznik ubezpieczonych w piśmie do państwa sygnalizuje, że jest wątpliwość, izba ubezpieczeń mówi, że jest wątpliwość.

Teraz tak naprawdę to ja nie rozumiem, w czym jest problem. Wystarczy doprecyzować, napisać, że nie dotyczy to pośredników, i sprawa jest jasna. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę państwa, oczywiście my jesteśmy skłonni wprowadzić poprawkę, która rozwiązuje te problemy, wyjaśnia, tylko jest też taka sprawa, że zależy nam na tym, żeby nie było żadnych wątpliwości co do tego, że ta ustawa wejdzie w życie. To jest dla nas niezwykle ważny cel. Gdyby udało się wyjaśnić, potwierdzić, że w tych sprawach nie ma tych wątpliwości, które państwo podnosicie, to wolelibyśmy tę

ustawę przyjąć bez poprawek, bo widać, że nie ma chęci wprowadzania większej liczby poprawek. My po prostu obawiamy się o to, żeby ten proces w Sejmie się nie wydłużył albo nawet z jakichś powodów nie został przerwany, chcemy to doprowadzić do końca. I to jest jedyny powód, dla którego chcemy te wątpliwości od razu wyjaśnić. Chodzi o to, żeby to szło w takim kierunku, aby nie było żadnych wątpliwości i aby wynagrodzenie wam należne zawsze, bez żadnych wątpliwości było wypłacane.

Proszę bardzo, pana poproszę, a później, na koniec poprosimy pana mecenasa.

**Radca Prawny
w Departamencie Prawnym
w Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego
Bartosz Wojno:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Bartosz Wojno, Departament Prawny Urzędu KNF.

Ja chciałbym zabrać głos w tym kontekście, że przepis ten tak naprawdę jest pewną formą implementacji do projektu ustawy standardu wcześniej wdrożonego w wytycznych Komisji Nadzoru Finansowego, a także z tego względu, że przestrzeganie tego przepisu będzie egzekwowany w obrocie przez Komisję Nadzoru Finansowego.

Otóż nasze stanowisko co do interpretacji tego przepisu jest takie samo, jak stanowisko Ministerstwa Finansów, czyli uważamy, że brokerzy oczywiście będą mogli pobierać prowizję na podstawie przepisów szczególnych ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym, więc nie będzie oczekiwania ze strony Komisji Nadzoru Finansowego, żeby prowizje dla brokerów od zakładów ubezpieczeń nie były wypłacane z powodu tego przepisu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

To jest bardzo ważne oświadczenie, bo ono jest de facto wiążące w sytuacji pojawienia się różnego rodzaju interpretacji. To oświadczenie należy traktować jako oficjalną wykładnię przepisu, która nie daje możliwości manewru innym partnerom w tej sprawie.

Zaraz poprosimy Biuro Legislacyjne, ale może ktoś jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie.

Proszę bardzo, pani.

**Główny Specjalista w Wydziale Prawnym
w Biurze Rzecznika Ubezpieczonych
Anna Dąbrowska:**

Anna Dąbrowska, reprezentuję Biuro Rzecznika Ubezpieczonych.

Nasze wątpliwości budzi również ust. 3, o czym pisaliśmy w naszej opinii. Opinie wyrażane jeszcze na etapie prac legislacyjnych nie gwarantują naszym zdaniem tego, że potem nie będzie wątpliwości co do stosowania przepisu. Jesteśmy skłonni przychylić się do stanowiska brokerów i też postulujemy, aby doprecyzować ten przepis. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Za chwilę pani minister, ale może jeszcze zapytam ewentualnych innych partnerów, czy są jeszcze jakieś uwagi. Nie ma innych uwag.

Pani minister albo może pan legislator. Nie, dobrze, pani minister.

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Panie Przewodniczący, właściwie ja nie chciałam się wypowiadać na temat tego przepisu, bo ja już się na ten temat wypowiedziałam, ale jest z nami na posiedzeniu komisji pan profesor Marek Chmaj, który też jest autorem jednej z opinii do tej ustawy, więc może zasięgnijmy opinii wybitnego prawnika. Panie Profesorze, jeśli pan przewodniczący pozwoli, to prosiłbym o stanowisko.

Oczywiście nie chcemy, tak jak słusznie państwo przedstawiciele Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych powiedzieli, absolutnie naszą intencją nie jest wprowadzenie przepisu, który utrudniałby państwu pracę, ale w kontekście tego, co powiedział także przedstawiciel KNF, w kontekście moich wyjaśnień posłuchajmy może jeszcze pana profesora i rozstrzygnijmy tę sprawę.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Wprawdzie myśmy pana profesora pytali o opinię w kontekście innego problemu, ale jeżeli pan profesor mógłby nam w tej sprawie pomóc, to byłibyśmy wdzięczni. Ten problem, który pan profesor podniósł, nie budzi już w tej chwili wątpliwości, także dzięki opinii pana profesora.

Proszę bardzo, Panie Profesorze.

**Kierownik Katedry
Prawa Publicznego i Praw Człowieka
na Wydziale Prawa na SWPS –
Uniwersytecie Humanistycznospołecznym
Marek Chmaj:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo, krótko. Ta ustawa jest ustawą bardzo obszerną. Oczywiście mogą być pewne problemy interpretacyjne odnośnie do wielu różnych przepisów, w dużym akcie prawnym jest to nieuniknione. W każdym razie jako doświadczony prawnik ja nie mam żadnych wątpliwości, że kwestia wynagrodzenia brokerów jest świetnie uregulowana w ustawie o brokerach i w tej sytuacji nie ma żadnych wątpliwości co do wynagradzania tej grupy zawodowej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Mam nadzieję, że ta sprawa została wyjaśniona.

Czy ktoś z senatorów chciałby zgłosić poprawkę w tej sprawie? Nie ma nikogo takiego.

Panie Profesorze, czy pan mógłby ewentualnie króciutko wypowiedzieć się w związku z pytaniem, które zadaliśmy panu, prosząc o opinię? Jeśli można, to poprosilibyśmy o przedstawienie kwintesencji pana raportu.

Proszę bardzo.

**Kierownik Katedry
Prawa Publicznego i Praw Człowieka
na Wydziale Prawa na SWPS –
Uniwersytecie Humanistycznospołecznym
Marek Chmaj:**

Szanowni Państwo, dokonywałem analizy zasadności wprowadzenia art. 421 do ustawy, w którym wskazano, że można tworzyć inne ubezpieczeniowe samorządy na podstawie ustawy o izbach gospodarczych. Ten przepis jest kompletnie niepotrzebny, bo skoro ustawa o izbach gospodarczych pozwala na tworzenie izb gospodarczych, to pisanie w jednej ustawie o tym, że można na podstawie innej ustawy tworzyć jakieś organizacje, niczego do systemu prawnego nie wnosi.

Proszę państwa, abstrahując od mojej wcześniejszej wypowiedzi, chcę powiedzieć, że jest to bardzo ważna, pożądana i potrzebna ustawa. Jeżeli Wysoka Komisja zdecyduje, że Wysoka Komisja nie wnosi żadnych poprawek, to ja się nie będę upierał przy wykreśleniu art. 421 z projektu ustawy. Jeżeli zaś Wysoka Komisja będzie chciała procedować jakieś poprawki, to jako prawnik, który myśli do przodu, przewiduję pewne sytuacje, zalecałbym wykreślenie art. 421. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu profesorowi.
Senator Cioch.

Senator Henryk Cioch:

Ja króciutko. Chciałbym zgłosić dwie poprawki. Jedna poprawka idzie w tym kierunku, ażeby skreślić przepis art. 421, jest tu pełne uzasadnienie.

Jest jeszcze druga poprawka, dotyczy ona art. 35 ust. 2 pkt 18. Chodzi o zmianę treści tego przepisu. Jak on powinien brzmieć...

(*Głos z sali*: Który to jest artykuł?)

Art. 35 ust. 2 pkt 18. Obecnie ma on następujące brzmienie: „Polskiej Izby Ubezpieczeń w zakresie wykonywania zadania, o którym mowa w art. 426 ust. 2 pkt 9, z wyłączeniem danych osobowych”. A proponowane brzmienie jest takie: „Polskiej Izby Ubezpieczeń w zakresie wykonywania zadania, o którym mowa w art. 426 ust. 2 pkt 9”, czyli bez sformułowania „z wyłączeniem danych osobowych”. Jest tu podane pełne uzasadnienie, wyjaśnienie, dlaczego dostęp do danych osobowych jest potrzebny. Bez tego dostępu system bezpośredniej likwidacji szkód ubezpieczeniowych nie mógłby funkcjonować.

Tak że ja zgłaszam te poprawki. Mam nadzieję, że koleddy poprą te propozycje. To jest w duchu, przynajmniej pierwszej poprawka, opinii pana profesora Marka Chmaja.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Druga poprawka dotyczy ochrony danych osobowych, czyli powinniśmy mieć w tej sprawie opinię GIODO.

Czy jest może z nami przedstawiciel GIODO? Nie ma. Panie Mecenasie, prosimy.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Maciej Telec:**

To są poprawki o charakterze merytorycznym. Jeżeli chodzi o wykreślenie art. 421, to rzeczywiście z formalnego punktu widzenia ten przepis jest zbędny, bo jest oczywiste, że zakłady ubezpieczeń mogą się zrzeszać w izbach gospodarczych, tak jak wszystkie inne podmioty. Ten przepis ma jedynie walor informacyjny w kontekście tego, że w Sejmie wprowadzono jako zasadę w odniesieniu do zakładów obowiązek uczestnictwa w samorządzie zawodowym organizowanym przez Polską Izbę Ubezpieczeń. Jest to niejako tylko informacja o tym, że obowiązek ten nie wyklucza organizowania się w izbach gospodarczych, które również są samorządami gospodarczymi. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Ale czy to oznacza, że... Bo teraz sytuacja jest taka. To może jest pytanie bardziej do pana profesora Chmaja. Jeżeli jest obowiązek zrzeszania się wszystkich towarzystw ubezpieczeniowych w Polskiej Izbie Ubezpieczeń i izba ma określone kompetencje nadane tą ustawą, to czy to oznacza, że jeżeli któreś z przedsiębiorstw ubezpieczeniowych będzie chciało wraz z innymi założyć kolejną izbę ubezpieczeń i ona będzie traktowana jako samorząd, to będzie ona miała takie same kompetencje, jakie ma Polska Izba Ubezpieczeń. Chodzi mi o to, czy ta izba będzie mogła tak samo funkcjonować. Wszystkie zakłady muszą przystąpić do Polskiej Izby Ubezpieczeń, ale grupa firm ubezpieczeniowych powie: my tworzymy swoją izbę. Czy ta nowa izba będzie miała dokładnie takie same kompetencje, jakie ma Polska Izba Ubezpieczeń?

**Kierownik Katedry
Prawa Publicznego i Praw Człowieka
na Wydziale Prawa na SWPS –
Uniwersytecie Humanistycznospołecznym
Marek Chmaj:**

Szanowni Państwo, ryzyko interpretacyjne polega na tym, że rzeczywiście niektóre towarzystwa ubezpieczeniowe będą mogły na podstawie ustawy o izbach gospodarczych utworzyć dobrowolną organizację ubezpieczeniową o kompetencjach bardzo podobnych do PIU. Jest przepis

rzeczywiście informacyjny w art. 421, ale do tego przepisu informacyjnego nie ma przepisu kompetencyjnego, więc kompetencyjnie należy stosować ustawę o izbach gospodarczych. To wszystko powoduje pewien chaos, zupełnie niepotrzebny, ponieważ i tak towarzystwa ubezpieczeniowe mogą na podstawie ustawy o izbach gospodarczych tworzyć izby gospodarcze i tam są wskazane kompetencje, zwłaszcza w sytuacji, kiedy nie budzi żadnych wątpliwości fakt, iż Polska Izba Ubezpieczeń jest organizacją obligatoryjną. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Minister, czy moglibyście państwo lub ktoś z dyrektorów nam wytłumaczyć, dlaczego w związku z tym znalazł się w ustawie art. 421?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyńska:

Panie Przewodniczący, z przyjemnością, kilkanaście razy to robiłam i zrobię to jeszcze raz.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Na posiedzeniu naszej komisji...)

Panie Przewodniczący, przepis art. 421 nie jest przepisem autorstwa Ministerstwa Finansów, został on zaproponowany przez Rządowe Centrum Legislacji i podtrzymany przez legislatorów sejmowych, także po uwzględnieniu obowiązkowej przynależności zakładów ubezpieczeń do Polskiej Izby Ubezpieczeń.

Słuchając pana profesora Chmaja, zastanowiłam się nad jednym. Czy gdybyśmy ten artykuł wykreślili, to zakłady ubezpieczeniowe mogłyby stworzyć izbę gospodarczą, czy nie mogłyby? Chyba mogłyby w świetle innej ustawy, która reguluje funkcjonowanie i działalność izb gospodarczych. To skoro te inne zakłady ubezpieczeniowe i tak mogą się zrzeszyć, to nie widzę problemu z pozostawieniem tego artykułu, bo nie mówimy w nim o tym, że one muszą się zrzeszyć.

Oczywiście ja widzę tu pewną niedoskonałość legislacyjną, bo nie mówimy w prawie o tym wszystkim, co jest dozwolone, ale też nie widzę powodu, nie dostrzegam jakiegos zagrożenia dla obligatoryjności, a przede wszystkim dla wykonywania przez PIU ustawowych zadań, które precyzujemy tu bardzo wyraźnie, dokładnie i żadna inna izba gospodarcza tych zadań nie będzie mogła wykonywać, bo one ustawowo przynależą PIU.

Jeśli już jestem przy głosie, to odniosłabym się do drugiej poprawki pana profesora Ciocha, która dotyczy art. 35 i odnosi się do danych osobowych, do których PIU chciałaby mieć dostęp. W ocenie ministra finansów taki dostęp PIU nie jest potrzebny. PIU prowadzi i będzie prowadziła, zgodnie z przepisami tej ustawy, bazy statystyczne i bazę BLS, czyli bezkosztowej likwidacji szkód.

(Głos z sali: Bezpośredniej.)

Bezpośredniej, przepraszam.

W rozmowie z panem prezesem, dopytując, dlaczego to jest dla niego istotne, ustaliliśmy, że PIU chciałaby mieć dostęp do numeru polisy, który rzeczywiście stanowi element

tajemnicy ubezpieczeniowej, ale nie jest w świetle ustawy o ochronie danych osobowych daną osobową. Dlatego wydaje się, że to rozszerzenie dostępu do wrażliwych danych o dane osobowe jest nadmiarowe i niepotrzebne. To może tyle. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa...

Proszę bardzo, jeszcze pan.

Prezes Zarządu Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami Marcin Dyl:

Marcin Dyl, prezes Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, doktor habilitowany nauk prawnych, specjalizacja: prawo administracyjne.

Jeżeli chodzi o tę kwestię, to wydaje mi się, że senatorowie mają bardzo otwarte pole manewru, bo akurat moje profesorskie zdanie jest takie, że bardziej rozumiem to, że ten przepis tu jest, niż to, że jego tu nie ma. Dlaczego on tutaj jest? Głównie ze względu na to, że mamy do czynienia z sytuacją bardzo nietypową. W innych ustawach taki przepis się nie pojawia. Dlaczego? Dlatego że w innych ustawach przynależność do samorządu gospodarczego jest fakultatywna. Tutaj mamy sytuację nietypową, bo dla tych członków jest ona obligatoryjna.

Wobec tego, żeby usunąć te wątpliwości, on może być wykreślony i wtedy interpretujemy, tak jak profesor Chmaj, że to nie jest potrzebne, ale równie dobrze może on tu pozostać. Jeżeli przepis pełni tylko funkcję edukacyjną, ale mówi o pewnym aspekcie, który jest nietypowy dla systemu prawnego, to chyba lepiej go pozostawić niż usuwać, bo wtedy wątpliwości są mniejsze. On niczemu nie szkodzi, on nie stwarza żadnej dodatkowej regulacji w stosunku do ustawy o izbach gospodarczych, tylko potwierdza, rozwiewa wątpliwość co do tego, czy gdy przynależność do danej izby jest obligatoryjna, to ten katalog się zamknął, czy też działają tu reguły ogólne. Wątpliwości interpretacyjne są i wtedy, kiedy ten przepis jest, i wtedy, kiedy go nie ma, tyle że wtedy, kiedy jest, te wątpliwości są moim zdaniem trochę mniejsze. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, składam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek. Oczywiście mamy poprawki senatora Ciocha, nad którymi będziemy głosowali. Zwrócę się też z prośbą do głównego inspektora ochrony danych osobowych, aby tę część dotyczącą tajemnicy ubezpieczonych nam wyjaśniono i ewentualnie jeszcze na posiedzeniu plenarnym podjęlibyśmy te tematy, gdyby się okazało, że istnieje taka potrzeba.

Czy są inne wnioski? Nie ma.

Zatem mamy trzy wnioski: jeden o przyjęcie ustawy bez poprawek i dwa wnioski, dwie poprawki senatora Ciocha.

Przystępu...
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Ja już zacząłem mówić, że przystępujemy do głosowania, a w tym momencie pani się zgłasza.

Co by pani chciała nam jeszcze dobrego powiedzieć?

Prawnik w Polskiej Izbie Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych Mieczysława Myśliwiec:

Czy w takim razie moglibyśmy poprosić Ministerstwo Finansów o interpretację skierowaną i do przedstawicieli brokerów, i do PIU, dotyczącą art. 18 ust. 2? Myślę, że to będzie rozwiązanie kompromisowe, które może zapobiec ewentualnym problemom interpretacyjnym.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Oczywiście wystąpimy z taką prośbą...

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna: Najpierw ustawa musi wejść w życie.*)

Dodam, że oświadczenie ministra finansów i Komisji Nadzoru Finansowego w tej sprawie jest jednoznaczne i ono ma absolutnie znamiona dokumentu, ale oczywiście poprosimy – w tym momencie państwa prosimy – żeby takie pismo zostało przedstawione. Ale, tak jak mówię, jeszcze nie kończymy procesu legislacyjnego, więc różne rzeczy mogą się w tej sprawie zdarzyć.

Są trzy wnioski. Wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek jest wnioskiem najdalej idącym i jeśli ten wniosek uzyska poparcie, to nie będziemy mogli głosować nad dwoma wnioskami senatora Ciocha.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za przyjęciem tego wniosku? (3)

Kto jest przeciw? (2)

Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Widać, że senatorowie zdecydowali, aby przyjąć ustawę bez poprawek. Taki wniosek został przyjęty.

Senator Henryk Cioch:

Panie Przewodniczący, będę składał wnioski mniejszości.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Senator Sitarz byłby sprawozdawcą.

Czy jest zgoda? Jest zgoda.

Są dwa wnioski mniejszości. Senator Cioch i senator Martynowski podpisują się pod tymi wnioskami.

Bardzo dziękuję...

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Co jeszcze? To już wszystko. Sprawozdawca został zaproponowany. Będzie nim senator Sitarz, który zgodził się na to, i nikt nie wniósł sprzeciwu w tej sprawie.

Bardzo dziękuję wszystkim naszym gościom.

Zamykam posiedzenie komisji.

(*Koniec posiedzenia o godzinie 15 minut 14*)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii